

กรมพัฒนาที่ดิน
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
2 5 6 4

แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสม
ตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก

**AGRI-
MAP**

PHANGNGA

จังหวัดพังงา

คำนำ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านการเกษตรที่มีพลวัตค่อนข้างสูง และมีผลกระทบต่อประชากรจำนวนมาก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ตระหนักถึงการนำระบบข้อมูลข่าวสารที่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรได้มีการเข้าถึงที่สะดวกโดยเฉพาะเกษตรกร จึงได้มอบหมายให้กรมพัฒนาที่ดินเป็นหน่วยงานหลักจัดทำ “แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก (Agri-Map)” ของแต่ละจังหวัดขึ้น

Agri-Map คือ แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก โดยบูรณาการข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรจากทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือบริหารจัดการการเกษตรไทยอย่างมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ มีการปรับข้อมูลให้ทันสมัย และพัฒนาเพิ่มความสะดวกการใช้งานให้เกิดการเข้าถึงข้อมูลโดยง่าย พร้อมก็สามารถติดตามข้อมูลความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและรอบด้าน ครอบคลุมการนำไปใช้ประโยชน์ทุกด้าน ที่สำคัญเป็นการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้กับข้อมูลด้านการเกษตร ซึ่งสามารถตอบโจทย์การช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้กับเกษตรกรในรายพื้นที่ ได้เป็นอย่างดี ใช้งานบนคอมพิวเตอร์หรือแท็บเล็ต ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านหน้าเว็บไซต์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ www.moac.go.th/a4policy-alltype-391191791794 หรือ <https://agri-map-online.moac.go.th/> ซึ่งจะมีเอกสารคู่มือการใช้ให้ศึกษาและสามารถดาวน์โหลดได้

แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัดสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เช่น โครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่ โครงการเกษตรอินทรีย์ โครงการบริหารจัดการเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับสินค้าเกษตรที่สำคัญ (Zoning by Agri-Map) โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ โครงการ Smart Farmer เป็นต้น และยังเป็นข้อมูลกลางในการปฏิบัติงานร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ในจังหวัด ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

รูปเล่มเอกสารแนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสม จังหวัดพังงา

<http://www.ldd.go.th/Agri-Map/Data/S/pna.pdf>

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	ก
สารบัญตาราง	ข
สารบัญภาพ	ค
แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของจังหวัด “พังงา”	
1. ข้อมูลทั่วไป	1
2. การวิเคราะห์พืชเศรษฐกิจหลัก	4
2.1 ยางพารา	5
2.2 ปาล์มน้ำมัน	9
2.3 มังคุด	13
2.4 เงาะ	17
3. พืชเศรษฐกิจอนาคตไกลของจังหวัด	21
4. แนวทางการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ	24
เอกสารอ้างอิง	29
ภาคผนวก	31

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	สภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา	3
ตารางที่ 2	พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก 4 ลำดับแรกของจังหวัดพังงา	4
ตารางที่ 3	พื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา	6
ตารางที่ 4	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา	8
ตารางที่ 5	พื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา	10
ตารางที่ 6	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน	12
ตารางที่ 7	พื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา	15
ตารางที่ 8	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมังคุด	17
ตารางที่ 9	พื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของเงาะ รายอำเภอ จังหวัดพังงา	19
ตารางที่ 10	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตเงาะ	21
ตารางผนวกที่ 1	ข้อมูลตำบลจำแนกรายอำเภอ จังหวัดพังงา	33
ตารางผนวกที่ 2	พื้นที่ชลประทานจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา	40
ตารางผนวกที่ 3	พื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา	41
ตารางผนวกที่ 4	กิจกรรมการเกษตรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร จังหวัดพังงา	42
ตารางผนวกที่ 5	ทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร จังหวัดพังงา	43
ตารางผนวกที่ 6	โรงงานและแหล่งรับซื้อสินค้าเกษตร จังหวัดพังงา	43

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	หน้าตัดดินและคำบรรยายชุดดินหัวหิน	35
ภาพที่ 2	หน้าตัดดินและคำบรรยายชุดดินปากจั่น	36
ภาพที่ 3	หน้าตัดดินและคำบรรยายชุดดินพังงา	37
ภาพที่ 4	หน้าตัดดินและคำบรรยายชุดดินรือเสาะ	38
ภาพที่ 5	หน้าตัดดินและคำบรรยายชุดดินตาขุน	39
ภาพที่ 6	ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจยางพารา จังหวัดพังงา	44
ภาพที่ 7	พื้นที่ปลูกยางพาราบนพื้นที่ศักยภาพ จังหวัดพังงา	45
ภาพที่ 8	ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจปาล์มน้ำมัน จังหวัดพังงา	46
ภาพที่ 9	พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันบนพื้นที่ศักยภาพ จังหวัดพังงา	47
ภาพที่ 10	ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจมังคุด จังหวัดพังงา	48
ภาพที่ 11	พื้นที่ปลูกมังคุดบนพื้นที่ศักยภาพ จังหวัดพังงา	49
ภาพที่ 12	ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจเงาะ จังหวัดพังงา	50
ภาพที่ 13	พื้นที่ปลูกเงาะบนพื้นที่ศักยภาพ จังหวัดพังงา	51

1. ข้อมูลทั่วไป

จังหวัดพังงามีพื้นที่ 4,170.895 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,606,809 ไร่ ตั้งอยู่ในภาคใต้ของประเทศไทย ประกอบด้วย 8 อำเภอ 48 ตำบล (ตารางผนวกที่ 1) มีจำนวนประชากร 268,229 คน (กรมการปกครอง, 2563)

1.1 อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อ จังหวัดระนอง
ทิศใต้	ติดต่อ จังหวัดภูเก็ต และทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดต่อ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่
ทิศตะวันตก	ติดต่อ ทะเลอันดามัน และมหาสมุทรอินเดีย

1.2 ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดพังงาเป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดตัวเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทางทิศใต้ พื้นที่ปกคลุมด้วยป่าไม้ผลัดใบ ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายเลน มีชายฝั่งทะเลยาว 239.25 กิโลเมตร โดยพื้นที่ราบอยู่ทางด้านตะวันออกแล้วค่อยลาดลงสู่ที่ราบชายฝั่งทะเลและทะเลอันดามัน ด้านทิศตะวันตก ครอบคลุมเกาะน้อยใหญ่ที่กระจายอยู่มากกว่า 105 เกาะ เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เป็นต้น

1.3 ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของจังหวัดพังงาเป็นแบบมรสุมเมืองร้อน ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน และฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม จังหวัดพังงาอยู่ใกล้ทะเล ฤดูร้อนจึงไม่ร้อนมาก ส่วนฤดูหนาวไม่ถึงกับหนาวจัด สำหรับอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 27.2 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.7 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 22.9 องศาเซลเซียส

1.4 ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดินจังหวัดพังงาแบ่งตามภูมิสัณฐาน ลักษณะทางธรณีวิทยาและวัตถุต้นกำเนิดดิน ได้ดังนี้

1) **หาดและเนินทราย (Beach and sand dune)** พื้นที่หาดทราย เป็นพื้นที่ระหว่างแนว น้ำทะเลขึ้นและน้ำทะเลลง มีลักษณะเป็นแนวยาวขนานกับชายฝั่งทะเลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของคลื่น และกระแสน้ำทะเล ส่วนพื้นที่เนินทรายหรือสันทรายเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะนูนเป็นโคกเดี่ยว ๆ และเป็นแนวยาวขนานกับชายฝั่งทะเล มีสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย การระบายน้ำค่อนข้างมาก มีเนื้อดินเป็นดินทรายและมักมีเปลือกหอยปะปนอยู่ในดิน สีนํ้าตาล น้ำตาลปนเหลือง หรือเหลืองปนแดง เช่น ชุดดินบาเจาะ (Bc) ชุดดินหัวหิน (Hh) เป็นต้น

2) **ที่ราบชายฝั่งทะเล (Coastal plain)** เกิดจากคลื่นพัดพาและกระแสน้ำพัดพาเอาเศษ วัตถุจากทะเล ทั้งโคลน กรวด ทราย และตะกอนต่าง ๆ เข้ามาทับถมบริเวณชายฝั่ง และลึกเข้าไปใน แผ่นดินมากกว่าหาดทราย แบ่งเป็น

(1) พื้นที่น้ำทะเลขึ้นถึงในปัจจุบัน (Active tidal flats) เป็นพื้นที่ที่มีน้ำทะเลขึ้นถึง ดินมีสีคล้ำ อินทรีย์วัตถุสูง และเป็นดินเค็ม (saline soil) ดินส่วนใหญ่มีศักยภาพที่ก่อให้เกิด

ดินกรดกำมะถันหรือเป็นดินเปรี้ยวจัด มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ การระบายน้ำเลวมาก เนื้อดินเป็นดินทรายแป้งละเอียดหรือเนื้อดินละเอียด อาทิ ชุดดินตะกั่วทุ่ง (Tkt)

(2) พื้นที่ที่น้ำทะเลเคยท่วมถึง (Former tidal flats) เป็นพื้นที่ที่น้ำทะเลเคยท่วมถึงในอดีต เป็นช่วงต่อระหว่างตะกอนทะเลกับตะกอนน้ำจืด มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ หรือเป็นแอ่งต่ำ มีน้ำขังตลอดปี การระบายน้ำเลวมาก มีเนื้อดินเป็นดินทรายแป้งละเอียดหรือดินเหนียว ที่มีการพัฒนาชั้นดินไม่มากนัก สีเทาอ่อน มีจุดประสีน้ำตาลแก่ น้ำตาลปนเหลือง และน้ำตาลปนเขียวมะกอก อาทิ ชุดดินไชยา (Cya)

3) ที่ราบน้ำท่วมถึง (Flood plain) ที่ราบริมแม่น้ำหรือลำธาร หน้าฝนหรือหน้าน้ำ มักมีน้ำท่วมเป็นครั้งคราว เป็นสภาพพื้นที่ที่เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพา และมีตะกอนเพิ่มมากขึ้น หลังน้ำท่วม ส่วนของสันดินริมน้ำ (Levee) เป็นที่ดอน เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพาบริเวณริมฝั่งแม่น้ำเป็นสันนูนขนานไปกับริมฝั่งแม่น้ำ การระบายน้ำค่อนข้างดีถึงดี เนื้อดินค่อนข้างหยาบ อาทิ ชุดดินตาขุน (Tkn)

4) ที่ราบตะกอนน้ำพา (Alluvial plain) เป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลของแม่น้ำหรือลำน้ำสาขา วัตถุต้นกำเนิดดินเป็นตะกอนน้ำพา (Alluvium) มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบขนาดใหญ่สองฝั่งแม่น้ำ แต่ละฝั่งอาจมีที่ราบแบบขั้นบันไดหรือตะพักได้หลายระดับ แบ่งเป็น

(1) ตะพักลำน้ำระดับต่ำ (Low terrace) เป็นที่ลุ่ม มีสภาพพื้นที่ราบเรียบ ดินลึกมาก เนื้อดินอาจเป็นดินเหนียวละเอียดถึงดินทรายแป้งละเอียด สีเทา น้ำตาลปนเทา และน้ำตาล มีจุดประสีต่าง ๆ การระบายน้ำค่อนข้างเร็วถึงเร็ว เช่น ชุดดินสายบุรี (Bu) ชุดดินสงขลา (Sng) เป็นต้น

(2) ตะพักลำน้ำระดับกลางและระดับสูง (Middle and high terrace) เป็นที่ดอน มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาด ดินตื้นถึงชั้นกรวดลูกรังถึงดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินร่วนหยาบ ดินร่วนละเอียดหรือดินร่วนปนชื้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาล เหลือง น้ำตาลปนแดงไปจนถึงแดง การระบายน้ำดีปานกลางถึงดี เช่น ชุดดินลำภูรา (Ll) ชุดดินรือเสาะ (Ro) เป็นต้น

5) ที่ลาดเชิงเขา (Piedmont) เขา (Hill) ภูเขา (Mountain) มีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงเนินเขา ที่เกิดจากการที่หินผุพังสลายตัวอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายโดยแรงโน้มถ่วงของโลก ในระยะทางใกล้ ๆ และถูกควบคุมด้วยลักษณะของโครงสร้างทางธรณีวิทยา ส่วนใหญ่พบหินปะปนในหน้าตัดดินและลอยหน้า แบ่งตามลักษณะและชนิดของหินดังนี้

(1) พัฒนาจากกลุ่มหินตะกอนหรือหินแปรเนื้อละเอียดหรือหินในกลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นหินดินดานและหินฟิลไลต์ ดินตื้นถึงชั้นเศษหินหรือหินพื้นถึงดินลึกปานกลาง เนื้อดินเป็นดินเหนียวละเอียดถึงดินเหนียวปนชื้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาล น้ำตาลปนแดง และน้ำตาลปนเหลือง การระบายน้ำดี พบเศษหินปะปนในหน้าตัดดินหรือบนผิวดิน เช่น ชุดดินนาทอน (Ntn) ชุดดินปากจั่น (Pac) เป็นต้น

(2) พัฒนาจากหินอัคนีชนิดหินแกรนิต ดินตื้นถึงชั้นเศษหินหรือหินพื้นถึงดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินร่วนหยาบถึงดินร่วนปนชื้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาล น้ำตาลปนแดงถึงแดง การระบายน้ำดี เช่น ชุดดินฉลอง (Chl) ชุดดินคลองนกระทุง (Knk) ชุดดินพังงา (Pga) เป็นต้น

6) พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ 35 ทรัพยากรดินมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่

ซึ่งได้แสดงรายละเอียดของชุดดินที่พบมากของจังหวัดพังงา ในภาพที่ 1 - 5

1.5 สภาพการใช้ที่ดิน

สภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา จากฐานข้อมูลแผนที่สภาพการใช้ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 สภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา

ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	89,182	3.42
พื้นที่เกษตรกรรม	1,113,661	42.73
พื้นที่นา	5,355	0.21
พืชไร่	2,929	0.11
ไม้ยืนต้น	1,042,912	40.01
ไม้ผล	39,694	1.52
พืชสวน	256	0.01
ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	1,054	0.04
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	21,439	0.83
เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	22	-
พื้นที่ป่าไม้	1,193,919	45.81
พื้นที่น้ำ	125,507	4.81
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	84,540	3.23
รวม	2,606,809	100.00

ที่มา: กรมพัฒนาที่ดิน, 2561

1.6 พื้นที่ชลประทาน

จังหวัดพังงามีเนื้อที่ชลประทาน 36,402.56 ไร่ (ร้อยละ 1.40 ของพื้นที่จังหวัด) กระจายอยู่ใน 5 อำเภอ พื้นที่ชลประทานมีความสำคัญในการพิจารณาเพิ่มศักยภาพการผลิตที่เหมาะสม (ตารางผนวกที่ 2)

1.7 เขตปฏิรูปที่ดิน

เขตปฏิรูปที่ดิน ในพื้นที่จังหวัดพังงามีเนื้อที่ 260,627 ไร่ (ร้อยละ 10.00 ของพื้นที่จังหวัด) โดยอำเภอที่มีพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกระบุรี อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอท้ายเหมืองตามลำดับ (ตารางผนวกที่ 3)

1.8 การขึ้นทะเบียนเกษตรกร

จากฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรของกรมส่งเสริมการเกษตร จังหวัดพังงามีการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์ทั้งหมด ในปี 2563 จำนวน 42,600 ราย รวมพื้นที่ 558,395 ไร่ และกิจกรรมที่มีพื้นที่ปลูกมาก ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ทุเรียน และมังคุด ตามลำดับ (ตารางผนวกที่ 4)

ทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร จากฐานข้อมูลกลาง (Farmer One) ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เกษตรกรได้ขึ้นทะเบียนปลูกพืชสมุนไพรในจังหวัดพังงา พื้นที่ 316 ไร่ เกษตรกร 30 ราย มีพืชสมุนไพรหลัก 5 ชนิด พืชสมุนไพรที่มีการปลูกมาก ได้แก่ พริกไทย ขมิ้นชัน จันทร์เทศ กฤษณา และตะไคร้หอม ตามลำดับ (ตารางผนวกที่ 5)

1.9 ที่ตั้งโรงงานและแหล่งรับซื้อสินค้าเกษตร

จังหวัดพังงามีแหล่งรับซื้อสินค้าเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่สำคัญ จำนวน 46 แห่ง และที่ตั้งโรงงานทางการเกษตร 10 แห่ง โดยมีโรงงานแปรรูปไม้ยางพารามากที่สุด 23 แห่ง (ตารางผนวกที่ 6)

2. การวิเคราะห์พืชเศรษฐกิจหลัก

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญพิจารณาจากพืชที่มีพื้นที่ปลูกมากและมีมูลค่าการส่งออกหรือแปรรูป โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศพืชเศรษฐกิจ 13 ชนิดพืช ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรดโรงงาน ลำไย เงาะ ทุเรียน มังคุด มะพร้าว และกาแฟ จากพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าว กรมพัฒนาที่ดินได้กำหนดระดับความเหมาะสมของพื้นที่ปลูกรายจังหวัด โดยวิเคราะห์จากสภาพพื้นที่ ลักษณะของดิน ปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำชลประทาน ร่วมกับการจัดการพื้นที่ และลักษณะรายพืช โดยแบ่งระดับความเหมาะสม เป็น 4 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S1) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง

ระดับที่ 2 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S2) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง แต่พบข้อจำกัดบางประการซึ่งสามารถบริหารจัดการได้

ระดับที่ 3 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีข้อจำกัดของดินและน้ำ ส่งผลให้การผลิตพืชให้ผลตอบแทนต่ำ การใช้พื้นที่ต้องใช้ต้นทุนสูงในการจัดการ และมีความเสี่ยงจากน้ำท่วมและขาดน้ำ

ระดับที่ 4 เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N)

จังหวัดพังงา มีพื้นที่พืชเศรษฐกิจสำคัญที่ปลูกมาก 4 ลำดับแรก ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มังคุด และเงาะ ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก 4 ลำดับแรกของจังหวัดพังงา

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่เกษตรกรรวม
1. ยางพารา	481,356	43.54
2. ปาล์มน้ำมัน	187,777	21.39
3. มังคุด	15,788	1.43
4. เงาะ	14,267	1.29

ที่มา: <https://agri-map-online.moac.go.th>, 2564

2.1 ยางพารา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงา เนื่องจากสภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศมีความเหมาะสมในการปลูกยางพารา จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้ (ตารางที่ 3 และภาพที่ 6 - 7)

1) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกยางพารา

ระดับที่ 1 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S1) มีเนื้อที่ 31,539 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.94 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 14,994 ไร่ อำเภอเกาะยาว 9,579 ไร่ อำเภอทับปุด 2,921 ไร่ อำเภอเมืองพังงา 2,300 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 1,114 ไร่ และอำเภอท้ายเหมือง 631 ไร่

ระดับที่ 2 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 493,899 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 30.43 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง 137,328 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 100,790 ไร่ อำเภอกระบุรี 75,608 ไร่ อำเภอทับปุด 64,389 ไร่ อำเภอเมืองพังงา 50,562 ไร่ อำเภอกะปง 39,399 ไร่ อำเภอตะกั่วป่า 20,742 ไร่ และอำเภอเกาะยาว 5,081 ไร่

ระดับที่ 3 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีเนื้อที่ 64,262 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 3.96 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอกะปง 23,213 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 21,147 ไร่ อำเภอท้ายเหมือง 6,914 ไร่ อำเภอเมืองพังงา 6,870 ไร่ อำเภอกระบุรี 1,879 ไร่ อำเภอทับปุด 1,870 ไร่ อำเภอตะกั่วป่า 1,626 ไร่ และอำเภอเกาะยาว 743 ไร่

ระดับที่ 4 เป็นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ 1,033,201 ไร่

2) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกยางพาราในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(1) พื้นที่เหมาะสมสูง (S1) มีเนื้อที่ 13,439 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 42.61 ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 8,091 ไร่ อำเภอเกาะยาว 3,497 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 676 ไร่

(2) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 239,777 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 48.55 ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง 76,981 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 61,971 ไร่ และอำเภอกระบุรี 34,542 ไร่

(3) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีเนื้อที่ 23,932 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 37.24 ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง 16,981 ไร่ อำเภอท้ายเหมือง 1,600 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 1,160 ไร่

(4) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ 177,575 ไร่

3) **พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ** คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกยางพาราแต่ยังไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกยางพารา และพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น 272,222 ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอท้ายเหมือง 60,763 ไร่ อำเภอทับปุด 49,842 ไร่ อำเภอกระบุรี 47,969 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 39,569 ไร่ อำเภอเมืองพังงา 30,271 ไร่ อำเภอกะปง 20,504 ไร่ อำเภอตะกั่วป่า 13,659 ไร่ และอำเภอเกาะยาว 9,645 ไร่ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) พื้นที่เหมาะสมสูงคองเหลือ (S1) มีเนื้อที่ 18,100 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 57.39 ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอกระบุรี 6,903 ไร่ อำเภอเกาะยาว 6,082 ไร่ และอำเภอทับปุด 2,325 ไร่

2) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคองเหลือ (S2) มีเนื้อที่ 254,122 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 51.45 ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอท้ายเหมือง 60,347 ไร่ อำเภอทับปุด 47,517 ไร่ และอำเภอกระบุรี 41,066 ไร่

ตารางที่ 3 พื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คองเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				รวม
		S1	S2	S3	N	
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	9,579	5,081	743	485,867	501,270
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	3,497	1,518	725	11,070	16,810
		(36.51%)	(29.88%)	(97.58%)	(2.28%)	(3.35%)
	พื้นที่มีศักยภาพคองเหลือ	6,082	3,563	-	-	9,645
		(63.49%)	(70.12%)	-	-	(1.92%)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	1,114	100,790	21,147	122,918	245,969
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	364	61,971	16,981	58,247	137,563
		(32.68%)	(61.49%)	(80.30%)	(47.39%)	(55.93%)
	พื้นที่มีศักยภาพคองเหลือ	750	38,819	-	-	39,569
		(67.32%)	(38.51%)	-	-	(16.09%)
กระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	14,994	75,608	1,879	116,441	208,922
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	8,091	34,542	1,147	7,391	51,171
		(53.96%)	(45.69%)	(61.04%)	(6.35%)	(24.49%)
	พื้นที่มีศักยภาพคองเหลือ	6,903	41,066	-	-	47,969
		(46.04%)	(54.31%)	-	-	(22.96%)
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	2,300	50,562	6,870	146,901	206,633
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	676	21,915	1,160	21,271	45,022
		(29.39%)	(43.34%)	(16.89%)	(14.48%)	(21.79%)
	พื้นที่มีศักยภาพคองเหลือ	1,624	28,647	-	-	30,271
		(70.61%)	(56.66%)	-	-	(14.65%)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				รวม
		S1	S2	S3	N	
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	631 (100.00%)	137,328 (100.00%)	6,914 (100.00%)	55,282 (100.00%)	200,155 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	215 (34.07%)	76,981 (56.06%)	1,600 (23.14%)	23,016 (41.63%)	101,812 (50.87%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	416 (65.93%)	60,347 (43.94%)	-	-	60,763 (30.36%)
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	20,742 (100.00%)	1,626 (100.00%)	18,071 (100.00%)	40,439 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	7,083 (30.78%)	816 (7.13%)	7,072 (16.83%)	14,971 (22.02%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	13,659 (69.22%)	-	-	13,659 (33.62%)
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	39,399 (100.00%)	23,213 (100.00%)	71,908 (100.00%)	134,520 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	18,895 (34.15%)	573 (50.18%)	44,906 (39.13%)	64,374 (37.02%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	20,504 (52.04%)	-	-	20,504 (15.24%)
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	2,921 (100.00%)	64,389 (100.00%)	1,870 (100.00%)	15,813 (100.00%)	84,993 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	596 (20.40%)	16,872 (26.20%)	930 (49.73%)	4,602 (29.10%)	23,000 (27.06%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	2,325 (79.60%)	47,517 (73.80%)	-	-	49,842 (58.64%)
รวมทั้งจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	31,539 (100.00%)	493,899 (100.00%)	64,262 (100.00%)	1,033,201 (100.00%)	1,622,901 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	13,439 (42.61%)	239,777 (48.55%)	23,932 (37.24%)	177,575 (17.19%)	454,723 (28.02%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	18,100 (57.39%)	254,122 (51.45%)	-	-	272,222 (16.77%)

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพารา คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S3) 11,002 ไร่ พื้นที่ปลูกมังคุด (S3) 10,011 ไร่ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา

อำเภอ	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)			มังคุด (ไร่)		
	S3	N	รวม	S3	N	รวม
เกาะยาว	93	-	93	-	-	-
ตะกั่วทุ่ง	1,967	-	1,967	769	-	769
กระบี่	1,640	-	1,640	1,473	-	1,473
เมืองพังงา	1,095	-	1,095	1,074	-	1,074
ท้ายเหมือง	976	-	976	2,087	-	2,087
ตะกั่วป่า	2,520	-	2,520	1,089	-	1,089
กะปง	1,178	-	1,178	2,276	-	2,276
ทับปุด	1,533	-	1,533	1,243	-	1,243
รวม	11,002	-	11,002	10,011	-	10,011

4) แนวทางการจัดการ

(1) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S1 หรือ S2) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกยางพาราต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกยางพาราในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S1) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกยางพาราซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภอกระบี่ อำเภอเกาะยาว อำเภอตะกั่วทุ่ง เป็นต้น

พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S2) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกยางพารา เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง และแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกระบี่ เป็นต้น

(2) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S3 หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกยางพารา มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

2.2 ปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาในลำดับที่ 2 จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้ (ตารางที่ 5 และภาพที่ 8 - 9)

1) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน

ระดับที่ 1 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S1) มีเนื้อที่ 284,660 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 16.07 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง 81,106 ไร่ อำเภอทับปุด 41,701 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 38,635 ไร่ อำเภอกระบุรี 36,831 ไร่ อำเภอเมืองพังงา 35,229 ไร่ อำเภอตะกั่วป่า 30,654 ไร่ อำเภอกะปง 15,249 ไร่ และอำเภอเกาะยาว 5,255 ไร่

ระดับที่ 2 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 246,350 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.91 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง 56,572 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 52,103 ไร่ อำเภอกระบุรี 42,177 ไร่ อำเภอตะกั่วป่า 29,948 ไร่ อำเภอทับปุด 22,449 ไร่ อำเภอเมืองพังงา 17,301 ไร่ อำเภอกะปง 14,618 ไร่ และอำเภอเกาะยาว 11,182 ไร่

ระดับที่ 3 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีเนื้อที่ 170,437 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 9.62 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอตะกั่วป่า 61,751 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 32,607 ไร่ อำเภอกะปง 32,337 ไร่ อำเภอท้ายเหมือง 13,160 ไร่ อำเภอกระบุรี 12,646 ไร่ อำเภอเมืองพังงา 11,279 ไร่ อำเภอทับปุด 4,541 ไร่ และอำเภอเกาะยาว 2,116 ไร่

ระดับที่ 4 เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ 1,069,973 ไร่

2) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(1) พื้นที่เหมาะสมสูง (S1) มีเนื้อที่ 75,893 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 26.66 ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด 21,611 ไร่ อำเภอท้ายเหมือง 16,021 ไร่ และอำเภอกระบุรี 12,246 ไร่

(2) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 52,936 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 21.49 ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 12,551 ไร่ อำเภอทับปุด 12,541 ไร่ และอำเภอท้ายเหมือง 9,282 ไร่

(3) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีเนื้อที่ 35,406 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20.77 ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอกะปง 11,022 ไร่ อำเภอตะกั่วป่า 10,378 ไร่ และอำเภอท้ายเหมือง 3,789 ไร่

(4) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ 23,542 ไร่

3) **พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ** คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกปาล์มน้ำมันแต่ไม่ใช่พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน และพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น 402,181 ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอท้ายเหมือง 112,375 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 79,820 ไร่ และอำเภอกระบุรี 54,211 ไร่ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S1) มีเนื้อที่ 208,767 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 73.34 ของพื้นที่ ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอท้ายเหมือง 65,085 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 33,483 ไร่ และอำเภอตะกั่วป่า 25,991 ไร่

(2) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S2) มีเนื้อที่ 193,414 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 78.51 ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอท้ายเหมือง 47,290 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 46,337 ไร่ และอำเภอคุระบุรี 29,626 ไร่

ตารางที่ 5 พื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				รวม
		S1	S2	S3	N	
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	5,255	11,182	2,116	482,717	501,270
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความ	107	111	94	91	403
	เหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	(2.04%)	(0.99%)	(4.44%)	(0.02%)	(0.08%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	5,148	11,071	-	-	16,219
	(97.96%)	(99.01%)			(3.24%)	
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	38,635	52,103	32,607	122,664	246,009
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความ	5,152	5,766	2,963	2,770	16,651
	เหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	(13.34%)	(11.07%)	(9.09%)	(2.26%)	(6.77%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	33,483	46,337	-	-	79,820
	(86.66%)	(88.93%)			(32.45%)	
คุระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	36,831	42,177	12,646	117,269	208,923
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความ	12,246	12,551	2,037	3,705	30,539
	เหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	(33.25%)	(29.76%)	(16.11%)	(3.16%)	(14.62%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	24,585	29,626	-	-	54,211
	(66.75%)	(70.24%)			(25.95%)	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S1	S2	S3	N	รวม
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	35,229	17,301	11,279	142,826	206,635
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	10,081	3,732	3,054	3,222	20,089
		(28.62%)	(21.57%)	(27.08%)	(2.26%)	(9.72%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	25,148	13,569	-	-	38,717
		(71.38%)	(78.43%)			(18.74%)
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	81,106	56,572	13,160	49,329	200,167
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	16,021	9,282	3,789	2,228	31,320
		(19.75%)	(16.41%)	(28.79%)	(4.52%)	(15.65%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	65,085	47,290	-	-	112,375
		(80.25%)	(83.59%)			(56.14%)
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	30,654	29,948	61,751	66,547	188,900
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	4,663	3,615	10,378	2,269	20,925
		(15.21%)	(12.07%)	(16.81%)	(3.41%)	(11.08%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	25,991	26,333	-	-	52,324
		(84.79%)	(87.93%)			(27.70%)
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	15,249	14,618	32,337	72,319	134,523
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	6,012	5,338	11,022	7,001	29,373
		(39.43%)	(36.52%)	(34.08%)	(9.68%)	(21.83%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	9,237	9,280	-	-	18,517
		(60.57%)	(63.48%)			(13.76%)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S1	S2	S3	N	รวม
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	41,701	22,449	4,541	16,302	84,993
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	21,611	12,541	2,069	2,256	38,477
		(51.82%)	(55.86%)	(45.56%)	(13.84%)	(45.27%)
	พื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือ	20,090	9,908	-	-	29,998
		(48.18%)	(44.14%)	-	-	(35.29%)
รวมทั้งจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	284,660	246,350	170,437	1,069,973	1,771,420
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	75,893	52,936	35,406	23,542	187,777
		(26.66%)	(21.49%)	(20.77%)	(2.20%)	(10.60%)
	พื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือ	208,767	193,414	-	-	402,181
		(73.34%)	(78.51%)	-	-	(22.70%)

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกปาล์มน้ำมัน คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกมังคุด (S3+N) 9,903 ไร่ พื้นที่ปลูกเงาะ (S3+N) 8,957 ไร่ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน

อำเภอ	มังคุด (ไร่)			เงาะ (ไร่)		
	S3	N	รวม	S3	N	รวม
เกาะยาว	-	-	-	-	-	-
ตะกั่วทุ่ง	711	124	835	709	115	824
คุระบุรี	1,453	-	1,453	939	-	939
เมืองพังงา	1,045	57	1,102	1,025	78	1,103
ท้ายเหมือง	2,065	50	2,115	1,929	54	1,983
ตะกั่วป่า	1,042	-	1,042	508	-	508
กะปง	2,125	-	2,125	2,356	-	2,356
ทับปุด	1,229	2	1,231	1,242	2	1,244
รวม	9,670	233	9,903	8,708	249	8,957

4) แนวทางการจัดการ

(1) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S1 หรือ S2) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S1) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอกระบุรี เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S2) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง ความชื้น โดยกระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี อำเภอทับปุด และอำเภอท้ายเหมือง เป็นต้น

(2) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S3 หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกปาล์มน้ำมัน มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อพร้อมด้วย

2.3 มังคุด

มังคุดเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาในลำดับที่ 3 จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้ (ตารางที่ 7 และภาพที่ 10 - 11)

1) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกมังคุด

ระดับที่ 1 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S1) มีเนื้อที่ 58,160 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 3.28 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง 28,850 ไร่ อำเภอทับปุด 15,734 ไร่ อำเภอเกาะยาว 11,389 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 2,187 ไร่

ระดับที่ 2 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 30,288 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.71 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง 23,201 ไร่ อำเภอเกาะยาว 2,981 ไร่ อำเภอทับปุด 2,414 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 1,692 ไร่

ระดับที่ 3 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีเนื้อที่ 593,273 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 33.49 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง 142,316 ไร่ อำเภอตะกั่วป่า 122,238 ไร่ อำเภอกระบุรี 92,052 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 67,908 ไร่ อำเภอกะปง 62,615 ไร่ อำเภอเมืองพังงา 54,922 ไร่ อำเภอทับปุด 50,910 ไร่ และอำเภอเกาะยาว 312 ไร่

ระดับที่ 4 เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ 1,089,698 ไร่

2) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกมังคุดในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(1) พื้นที่เหมาะสมสูง (S1) มีเนื้อที่ 229 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด 195 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 28 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 6 ไร่

(2) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 32 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด 19 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 11 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 2 ไร่

(3) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีเนื้อที่ 14,123 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.38 ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอกะปาง 5,713 ไร่ อำเภอท้ายเหมือง 2,143 ไร่ และอำเภอกระบุรี 1,487 ไร่

(4) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ 1,404 ไร่

3) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกมังคุดแต่ยังไม่ใช่พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกมังคุด และพื้นที่เพาะปลูกมังคุดในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น 88,187 ไร่ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 52,012 ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอทับปุด 17,934 ไร่ อำเภอเกาะยาว 14,370 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 3,871 ไร่ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S1) มีเนื้อที่ 57,931 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 99.61 ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอตะกั่วทุ่ง 28,822 ไร่ อำเภอทับปุด 15,539 ไร่ และอำเภอเกาะยาว 11,389 ไร่

(2) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S2) มีเนื้อที่ 30,256 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 99.89 ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอตะกั่วทุ่ง 23,190 ไร่ อำเภอเกาะยาว 2,981 ไร่ และอำเภอทับปุด 2,395 ไร่

ตารางที่ 7 พื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				รวม
		S1	S2	S3	N	
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	11,389	2,981	312	486,588	501,270
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	-	-	-	-
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	11,389	2,981	-	-	14,370
		(100.00%)	(100.00%)	-	-	(2.87%)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	28,850	23,201	67,908	126,051	246,010
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	28	11	769	169	977
		(0.10%)	(0.05%)	(1.13%)	(0.13%)	(0.40%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	28,822	23,190	-	-	52,012
		(99.90%)	(99.95%)	-	-	(21.14%)
คุระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	92,052	116,870	208,922
		-	-	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	-	1,487	259	1,746
		-	-	(1.62%)	(0.22%)	(0.84%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	2,187	1,692	54,922	147,833	206,634
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	6	2	1,291	173	1,472
		(0.27%)	(0.12%)	(2.35%)	(0.12%)	(0.71%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	2,181	1,690	-	-	3,871
		(99.73%)	(99.88%)	-	-	(1.87%)
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	142,316	57,852	200,168
		-	-	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	-	2,143	73	2,216
		-	-	(1.51%)	(0.13%)	(1.11%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-

ตารางที่ 7 (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S1	S2	S3	N	รวม
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	122,238 (100.00%)	66,661 (100.00%)	188,899 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	-	1,482 (1.21%)	150 (0.23%)	1,632 (0.86%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	62,615 (100.00%)	71,908 (100.00%)	134,523 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	-	5,713 (9.12%)	575 (0.80%)	6,288 (4.67%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	15,734 (100.00%)	2,414 (100.00%)	50,910 (100.00%)	15,935 (100.00%)	84,993 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	195 (1.24%)	19 (0.79%)	1,238 (2.43%)	5 (0.03%)	1,457 (1.71%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	15,539 (98.76%)	2,395 (99.21%)	-	-	17,934 (21.10%)
รวมทั้งจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	58,160 (100.00%)	30,288 (100.00%)	593,273 (100.00%)	1,089,698 (100.00%)	1,771,419 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	229 (0.39%)	32 (0.11%)	14,123 (2.38%)	1,404 (0.13%)	15,788 (0.89%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	57,931 (99.61%)	30,256 (99.89%)	-	-	88,187 (4.98%)

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) เท่านั้นเนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน มีความเสี่ยงต่ำ ผลผลิตดี จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกมังคุด คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา (S3) 6,911 ไร่ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S3) 1,414 ไร่ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมังคุด

อำเภอ	ยางพารา (ไร่)			ปาล์มน้ำมัน (ไร่)		
	S3	N	รวม	S3	N	รวม
เกาะยาว	3	-	3	93	-	93
ตะกั่วทุ่ง	6,908	-	6,908	812	-	812
คุระบุรี	-	-	-	-	-	-
เมืองพังงา	-	-	-	451	-	451
ท้ายเหมือง	-	-	-	-	-	-
ตะกั่วป่า	-	-	-	-	-	-
กะปง	-	-	-	-	-	-
ทับปุด	-	-	-	58	-	58
รวม	6,911	-	6,911	1,414	-	1,414

4) แนวทางการจัดการ

(1) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S1 หรือ S2) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกมังคุดต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกมังคุดในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมังคุดในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S1) คือ พื้นที่ปลูกมังคุดในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกมังคุด ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกมังคุดที่สำคัญของจังหวัด โดยอยู่ในอำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมังคุดในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S2) คือ พื้นที่ปลูกมังคุดในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกมังคุด เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง ความชื้น โดยอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอทับปุด เป็นต้น

(2) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S3 หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกมังคุด มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

2.4 เงาะ

เงาะเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาในลำดับที่ 4 จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้ (ตารางที่ 9 และภาพที่ 12 - 13)

1) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกเงาะ

ระดับที่ 1 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S1) มีเนื้อที่ 58,160 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 3.28 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง 28,850 ไร่ อำเภอทับปุด 15,734 ไร่ อำเภอเกาะยาว 11,389 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 2,187 ไร่

ระดับที่ 2 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 30,288 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.71 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง 23,201 ไร่ อำเภอเกาะยาว 2,981 ไร่ อำเภอทับปุด 2,414 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 1,692 ไร่

ระดับที่ 3 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีเนื้อที่ 593,273 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 33.49 ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง 142,316 ไร่ อำเภอตะกั่วป่า 122,238 ไร่ อำเภอบึงสามพัน 92,052 ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 67,908 ไร่ อำเภอเกาะปัง 62,615 ไร่ อำเภอเมืองพังงา 54,922 ไร่ อำเภอทับปุด 50,910 ไร่ และอำเภอเกาะยาว 312 ไร่

ระดับที่ 4 เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ 1,089,698 ไร่

2) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกเงาะในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(1) พื้นที่เหมาะสมสูง (S1) มีเนื้อที่ 185 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.32 ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด 184 ไร่ และอำเภอตะกั่วทุ่ง 1 ไร่

(2) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 67 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง 44 ไร่ อำเภอทับปุด 19 ไร่ อำเภอเกาะยาว 2 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 2 ไร่

(3) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีเนื้อที่ 12,712 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.14 ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอเกาะปัง 5,929 ไร่ อำเภอท้ายเหมือง 1,982 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 1,271 ไร่

(4) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ 1,254 ไร่

3) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกเงาะแต่ไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกเงาะ และพื้นที่เพาะปลูกเงาะในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น 88,196 ไร่ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอตะกั่วทุ่ง 52,006 ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอทับปุด 17,945 ไร่ อำเภอเกาะยาว 14,368 ไร่ และอำเภอเมืองพังงา 3,877 ไร่ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S1) มีเนื้อที่ 57,975 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 99.68 ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอตะกั่วทุ่ง 28,849 ไร่ อำเภอทับปุด 15,550 ไร่ และอำเภอเกาะยาว 11,389 ไร่

(2) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S2) มีเนื้อที่ 30,221 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 99.78 ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอตะกั่วทุ่ง 23,157 ไร่ อำเภอเกาะยาว 2,979 ไร่ และอำเภอทับปุด 2,395 ไร่

ตารางที่ 9 พื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของเงาะ รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				รวม
		S1	S2	S3	N	
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	11,389	2,981	312	486,588	501,270
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	2	-	11	13
			(0.07%)		(0.002%)	(0.002%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	11,389	2,979	-	-	14,368
		(100.00%)	(100.00%)			(2.87%)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	28,850	23,201	67,908	126,051	246,010
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	1	44	746	181	972
		(0.01%)	(0.19%)	(1.10%)	(0.14%)	(0.40%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	28,849	23,157	-	-	52,006
		(99.99%)	(99.81%)			(21.14%)
คุระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	92,052	116,870	208,922
				(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	-	986	190	1,176
			(1.07%)	(0.16%)	(0.56%)	
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	2,187	1,692	54,922	147,833	206,634
		(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	2	1,271	173	1,472
			(0.12%)	(2.31%)	(0.12%)	(0.72%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	2,187	1,690	-	-	3,877
		(100.00%)	(99.88%)			(1.88%)
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	142,316	57,852	200,168
				(100.00%)	(100.00%)	(100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	-	1,982	88	2,070
			(1.39%)	(0.15%)	(1.03%)	
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-

ตารางที่ 9 (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				รวม
		S1	S2	S3	N	
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	122,238 (100.00%)	66,661 (100.00%)	188,899 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	-	547 (0.45%)	92 (0.14%)	639 (0.34%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	62,615 (100.00%)	71,908 (100.00%)	134,523 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	-	5,929 (9.47%)	514 (0.71%)	6,443 (4.79%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	15,734 (100.00%)	2,414 (100.00%)	50,910 (100.00%)	15,935 (100.00%)	84,993 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	184 (1.17%)	19 (0.79%)	1,251 (2.46%)	5 (0.03%)	1,459 (1.72%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	15,550 (98.83%)	2,395 (99.21%)	-	-	17,945 (21.11%)
รวมทั้งจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	58,160 (100.00%)	30,288 (100.00%)	593,273 (100.00%)	1,089,698 (100.00%)	1,771,419 (100.00%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	185 (0.32%)	67 (0.22%)	12,712 (2.14%)	1,254 (0.12%)	14,218 (0.80%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	57,975 (99.68%)	30,221 (99.78%)	-	-	88,196 (4.98%)

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) เท่านั้นเนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน มีความเสี่ยงต่ำ ผลผลิตดี จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกเงาะ คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา (S3) 6,911 ไร่ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S3) 1,414 ไร่ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตเงาะ

อำเภอ	ยางพารา (ไร่)			ปาล์มน้ำมัน (ไร่)		
	S3	N	รวม	S3	N	รวม
เกาะยาว	3	-	3	93	-	93
ตะกั่วทุ่ง	6,908	-	6,908	812	-	812
คุระบุรี	-	-	-	-	-	-
เมืองพังงา	-	-	-	451	-	451
ท้ายเหมือง	-	-	-	-	-	-
ตะกั่วป่า	-	-	-	-	-	-
กะปง	-	-	-	-	-	-
ทับปุด	-	-	-	58	-	58
รวม	6,911	-	6,911	1,414	-	1,414

4) แนวทางการจัดการ

(1) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S1 หรือ S2) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกเงาะต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกเงาะในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกเงาะในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S1) คือ พื้นที่ปลูกเงาะในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกเงาะ ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกเงาะที่สำคัญของจังหวัด โดยอยู่ในอำเภอทับปุด

พื้นที่ปลูกเงาะในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S2) คือ พื้นที่ปลูกเงาะในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกเงาะ เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง ความชื้น โดยอยู่ในอำเภอทับปุด อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเกาะยาว เป็นต้น

(2) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S3 หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกเงาะ มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อพร้อมด้วย

3. พืชเศรษฐกิจอนาคตไกลของจังหวัด

3.1 **ทุเรียนสาธิต** เป็นผลไม้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อปี 2557 ทุเรียนสาธิต เป็นทุเรียนพื้นเมืองมีถิ่นกำเนิดที่อำเภอกะปง จังหวัดพังงา คำว่า สาธิต มีที่มาจากนกสายพันธุ์หนึ่งที่มีชื่อเรียกว่า นกสาธิตา อีกทั้งอำเภอกะปงเป็นแหล่งแร่และเป็นแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ ทำให้ดินภายในพื้นที่อำเภอกะปงประกอบไปด้วยสารอาหารที่เหมาะสมแก่การปลูกทุเรียนสาธิต ที่ให้ผลผลิตคุณภาพดีที่สุด และมีเอกลักษณ์เฉพาะแตกต่างจากทุเรียนสายพันธุ์อื่น ๆ ผลค่อนข้างกลม สามารถตั้งได้โดยไม่ล้ม ความยาวผลประมาณ 30 เซนติเมตร รวมขั้วผล มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 20 เซนติเมตร น้ำหนักต่อผลโดยเฉลี่ยประมาณ 1.5-2.5 กิโลกรัม เปลือกผลบาง มีหนามสั้นและค่อนข้างถี่ และมีสีน้ำตาลอ่อนบริเวณร่องพู (สีสนิม)

เมล็ดภายในส่วนใหญ่เป็นเมล็ดลีบและมีขนาดเล็กเกือบทั้งหมด รสชาติหวานมัน และมีความหวานมากกว่าทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองอื่น ๆ เนื้อทุเรียนมีสีเหลืองทอง เส้นใยละเอียด เนื้อแน่น มีกลิ่นหอมแต่กลิ่นไม่ฉุน

3.2 ข้าวไร่ดอกข้าฟงงา พืชที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อปี 2557 ข้าวดอกข้า หรือข้าวไร่ดอกข้า เป็นข้าพันธุ์พื้นเมืองคุณภาพดีที่มีชื่อเสียงของจังหวัดฟงงา เกษตรกรนิยมปลูก เป็นพันธุ์ดั้งเดิมสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ลักษณะเด่น คือ ต้านทานต่อโรค เมล็ดยาว เมล็ดข้าสารสีน้ำตาลแดงอมม่วง สามารถปลูกในไร่และบริเวณที่สูงตามไหล่เขาที่ไม่มีน้ำขัง อาศัยเพียงแค่น้ำค้าง น้ำฝน และความชื้นในดินก็ทำให้เจริญเติบโตได้ ลักษณะทั่วไปเป็นข้าไร่ข้าเจ้าที่ไวต่อช่วงแสง ให้ผลผลิตเฉลี่ย 332-400 กิโลกรัมต่อไร่ นิยมปลูกที่ตำบลบางทอง อำเภอท่ายเหมือง และตำบลตากแดด อำเภอเมืองฟงงา จังหวัดฟงงา เก็บเกี่ยวเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม เมื่อนำมาหุงสุกแล้วจะขึ้นหม้อ มีกลิ่นหอม รสชาติอร่อย ข้าไม่แข็ง

3.3 มะพร้าวอ่อน พื้นที่ปลูกมะพร้าวของจังหวัดฟงงาส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ติดกับทะเลอันดามัน เกษตรกรนิยมปลูกมะพร้าวแก่ และมีมะพร้าวอ่อนบ้างเล็กน้อย มะพร้าวส่วนใหญ่จะปลูกโดยการอาศัยธรรมชาติ (มีการใส่ปุ๋ยน้อยมาก) เป็นพืชเศรษฐกิจอีกชนิดที่มีอนาคต สร้างความหวังให้เกษตรกรชาวอำเภอเกาะยาว คือ มะพร้าวอ่อนพันธุ์พื้นเมือง และพันธุ์ส่งเสริมบางส่วน ผลผลิตเดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม (ทั้งปี) เนื่องจากเกาะยาวเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

3.4 สะตอ จังหวัดฟงงาเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตสะตอออกสู่ตลาดมากเป็นอันดับต้น ๆ ของภาคใต้ ส่วนใหญ่เกษตรกรจะปลูกสะตอรวมอยู่กับไม้ผลชนิดอื่น ซึ่งผลผลิตจะเริ่มออกสู่ตลาดช่วงปลายเดือนเมษายนและจะออกมากในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม ซึ่งในช่วงต้นฤดูสามารถขายได้ถึงฝักละ 6-10 บาท ปัจจุบันสะตอถือเป็นพืชผักที่อุดมไปด้วยวิตามินและแร่ธาตุต่าง ๆ ได้แก่ คาร์โบไฮเดรต ธาตุแคลเซียม ธาตุฟอสฟอรัส ธาตุเหล็ก โปรตีน วิตามินบี 1 วิตามินบี 2 วิตามินบี 3 วิตามินซี ซึ่งวิตามินและแร่ธาตุเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ประโยชน์กับร่างกาย มีส่วนช่วยบำรุงสายตา ช่วยทำให้เจริญอาหาร ช่วยป้องกันหลอดเลือดอุดตัน ช่วยลดความดันโลหิต ทำให้เม็ดเลือดแดงเกาะกลุ่มกันได้ดีขึ้น ช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือด ช่วยขับลมในลำไส้ ช่วยกระตุ้นการบีบตัวของลำไส้ ช่วยในการขับปัสสาวะ มีฤทธิ์เป็นยาระบาย อีกทั้งยังช่วยในการขับถ่ายได้ดีขึ้น ช่วยยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อแบคทีเรีย และเชื้อรา

3.5 ขมิ้นชัน เป็นพืชวงศ์ขิงที่ใช้เพื่อเป็นทั้งเครื่องเทศ และพืชสมุนไพร ที่คนไทยรู้จักกันมาแต่โบราณ จัดเป็นพืชล้มลุกที่อยู่ในวงศ์ขิงข่า มีอายุหลายปี ลำต้นเหนือดินเป็นลำต้นที่เกิดจากการอัดตัวกันของกาบใบ ลำต้นจริงอยู่ใต้ดิน เรียกว่า เหง้า ขมิ้นประกอบด้วยเหง้าหลักใต้ดินที่เรียกว่า หัวแม่ ซึ่งมีรูปร่างและแตกแขนงทรงกระบอกออกด้านข้างทั้ง 2 ด้าน เรียกว่า แง่ง เนื้อในเหง้ามีสีเหลือง มีกลิ่นเฉพาะ ใช้รับประทานสด เป็นส่วนผสมของเครื่องแกง โดยนำมาใช้แต่งสี แต่งกลิ่น และรสของอาหาร เช่น แกงเหลือง แกงไตปลา เป็นต้น ขมิ้นอาจนำมาแปรรูปด้วยการทำแห้ง แล้วบดเป็นผงใช้เป็นเครื่องเทศ และใช้เป็นวัตถุเจือปนอาหาร สารสำคัญที่พบในรากและเหง้ามีน้ำมันหอมระเหยใช้เป็นยาภายใน คือ แก้วท้องอืด แก้วท้องร่วง แก้วโรคกระเพาะอาหาร

3.6 ไพล หรือว่านไพล เป็นพืชล้มลุกที่มีเหง้าอยู่ใต้ดิน ลำต้นขึ้นเป็นกอ ออกดอกช่อสั้นवलกับใบประดับสีออกม่วงแดง ทุกส่วนสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งหมด ส่วนดอกมีสรรพคุณช่วยขับโลหิตและกระจายเลือดเสีย ส่วนลำต้นช่วยเรื่องปรับสมดุล ไบช่วยแก้ปวดเมื่อยหรือมีไข้ และรากช่วยบรรเทาอาการเลือดกำเดาไหลได้ แต่ส่วนที่สำคัญและมีคุณค่ามากที่สุดก็คือส่วนเหง้าที่แก่จัดได้ที่แล้วมีสรรพคุณและสารสำคัญหลากหลายจนได้จัดเป็นหนึ่งในเครื่องยาสมุนไพรพื้นฐานที่ได้รับความสนใจตลอดจนมีงานวิจัยรองรับมากมายอีกด้วย

ความแตกต่างของไพล และขมิ้นสดหากดูภายนอกหลังจากผ่าเหง้าดูแกนด้านในแล้วจะเห็นว่าขมิ้นชันจะมีแกนสีเหลืองส้มเข้ม ในขณะที่ไพลจะเป็นสีเหลืองปนเขียวอ่อน

3.7 พืชสมุนไพร ด้วยนโยบายของรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนแนวคิด BCG (Bio-Circular-Green Economy) หรือเศรษฐกิจชีวภาพ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ พืชสมุนไพรเป็นเรื่องหนึ่งที่มีความสนใจ เนื่องจากเป็นแหล่งของสารสำคัญที่นำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น การแพทย์ ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เครื่องสำอาง เป็นต้น จึงสนับสนุนให้พืชสมุนไพรเป็นพืชทางเลือกในปี 2564 โดยดำเนินการภายใต้ตลาดนำการผลิต และหากทิศทางของตลาดสมุนไพรขยายตัวเพิ่มมากขึ้น จะช่วยให้เกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร มีรายได้และความมั่นคงในการดำรงชีพจากฐานข้อมูล Agri-Map Online จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพที่สามารถส่งเสริมให้ปลูกพืชสมุนไพรได้หลายชนิด เช่น กระชายดำ ขมิ้นชัน ไพล เป็นต้น

กระชายดำ เป็นไม้ล้มลุก ลำต้นมีปุ่มปม ลักษณะคล้ายกระชาย แต่เนื้อในหัวเป็นสีม่วงเมื่อแก่สีจะเข้มขึ้นเรื่อย ๆ ผิวด้านนอกสีเหลือง ใบเดี่ยวแทงขึ้นมาจากหัวใต้ดิน ดอกช่อออกที่ปลายยอดสีขาวแต่มีชมพู สามารถที่จะปลูกลงแปลง หรือปลูกลงในกระถางก็ได้ ต้องทำการพรวนดิน ใส่ปุ๋ยคอกปรับสภาพดินไว้ก่อนที่จะปลูก โดยพื้นที่จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกกระชายดำที่ระดับความเหมาะสมสูง (S1) ประมาณ 57,962 ไร่

ขมิ้นชัน เป็นพืชปลูกง่าย ชอบแสงแดดจัด และมีความชื้นสูง ชอบดินร่วนซุย มีการระบายน้ำดี ไม่ชอบน้ำขัง เกษตรกรสามารถปลูกขมิ้นชันแซมในสวนเป็นการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ และมีรายได้ระหว่างรอการเติบโตไม้ผล ไม้ยืนต้น โดยพื้นที่จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกขมิ้นชันที่ระดับความเหมาะสมสูง (S1) ประมาณ 58,155 ไร่

ไพล เจริญได้ดีในดินร่วนซุย ปลูกง่าย ดูแลง่าย สามารถปลูกแซมระหว่างแปลงพืชหลักได้ โดยพื้นที่จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกไพลที่ระดับความเหมาะสมสูง (S1) ประมาณ 105,654 ไร่

4. แนวทางการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ

4.1 ยางพารา

1) **พื้นที่ปลูกยางพาราที่มีความเหมาะสมสูง (S1)** และปัจจุบันยังปลูกยางพาราอยู่ มีเนื้อที่ 13,439 ไร่ มีพื้นที่ปลูกในเขตอำเภอกระบือ อำเภอเกาะยาว อำเภอดงทับทิม ตามลำดับ ตามมาตรการยุทธศาสตร์ยางพารา ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) เน้นให้มีการเพิ่มผลผลิตยางพารา ต่อไร่ต่อปี จากปกติเฉลี่ยอยู่ที่ 224 กิโลกรัมต่อไร่ เป็น 360 กิโลกรัมต่อไร่ ภายในปี 2579 นั้น ควรมีการจัดการที่เหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ การคัดเลือกพันธุ์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และ ด้านอาหารโรค การปรับปรุงบำรุงดิน การใส่ปุ๋ยที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การปลูกพืชแซมและ พืชคลุมดินให้เหมาะสมเพราะมีผลต่อการเจริญเติบโตของยาง การบำรุงรักษา การใส่ปุ๋ย การตัดแต่งกิ่ง และเทคนิคการกรีดยางให้มีปริมาณน้ำยางสูงมีคุณภาพและตรงตามมาตรฐาน เน้นการ พัฒนาการตลาดในพื้นที่ เช่น จัดตั้งจุดรับซื้อ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสูง ส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง มีการบริหารงานแบบมืออาชีพและ สามารถถ่ายทอดกิจการให้กับคนรุ่นใหม่

2) **พื้นที่ปลูกยางพาราที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S2)** และปัจจุบันยังปลูกยางพาราอยู่ มีเนื้อที่ 260,932 ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอยะหริ่ง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกระบือ ตามลำดับ ควรสนับสนุนให้มีเพิ่มผลผลิตยางพารา โดยเน้นการจัดการที่เหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ เช่นเดียวกันกับ พื้นที่เหมาะสมสูง โดยเฉพาะการปรับปรุงบำรุงดิน เน้นการพัฒนารายการค้าในพื้นที่ เช่น จัดตั้งจุดรับซื้อ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมปานกลางให้มากขึ้น ส่งเสริมให้มีการโค่นยางพารา ที่มีอายุตั้งแต่ 25 ปี และปลูกยางพาราทดแทนในพื้นที่เดิมเช่นกันกับพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสูง พัฒนาการตลาดและช่องทางจัดจำหน่ายให้มากขึ้น โดยเน้นการแปรรูปยาง หรือไม้ยางพาราเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเน้นจากชุมชนที่เข้มแข็งเป็นพื้นที่ต้นแบบ

3) **พื้นที่ปลูกยางพาราในพื้นที่ไม่มีความเหมาะสม (S3 และ N)** และปัจจุบันเกษตรกร ยังคงใช้ที่ดินปลูกยางพาราอยู่ ส่งเสริมให้มีการโค่นยางพาราที่มีอายุตั้งแต่ 25 ปี และหาพืชอื่นทดแทน เช่น ไม้ผล มะพร้าว ไม้หววน มันสำปะหลัง ยาสูบ แตงโม พืชไร่ และพืชผักต่าง ๆ ทดแทน ให้การช่วยเหลือเกษตรกรที่เลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า หรือใช้พื้นที่ผลิตพืชผัก บริโภคในครัวเรือน หรือเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น จัดหาตลาดให้กับเกษตรกรในการปลูกพืชผักทดแทน โดยอาจเริ่มจากตลาดชุมชน

4) **พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกยางพารา** แต่ปัจจุบันเกษตรกร ไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกยางพารา โดยหันมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น ไม้ผล ไม้ยืนต้นอื่น ๆ เป็นต้น ควรเน้นให้เกษตรกรปลูกพืชดังกล่าวต่อไป เนื่องจากปัจจุบันตามมาตรการยุทธศาสตร์ยางพารา เน้นการลดพื้นที่การปลูกยางพาราอยู่แล้ว ฉะนั้นควรสร้างความตระหนักให้เกษตรกร เน้นการทำ การเกษตรแบบผสมผสาน หรือการเข้าร่วมโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ หรือวนเกษตร เพื่อทำให้เกษตรกร สามารถใช้พื้นที่อย่างคุ้มค่ามากที่สุดต่อไป

4.2 ปาล์มน้ำมัน

1) **พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีความเหมาะสมสูง (S1)** และปัจจุบันยังปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ 75,893 ไร่ มีพื้นที่ปลูกมากในเขตอำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง อำเภอกระบุรี ตามลำดับ คณะอนุกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดสมควรให้มีการเสนอแผนการใช้ที่ดินเพื่อสงวนให้เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญของจังหวัด และมีการบริหารจัดการน้ำอย่างดี รวมทั้งการจัดการดินและปุ๋ยตามมาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ใช้พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ได้รับการรับรอง สนับสนุนการรวมกลุ่มเป็นเกษตรกรแปลงใหญ่ สร้างเครือข่ายในรูปแบบของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ลานเท กับโรงงานสกัดน้ำมัน ส่งเสริม ให้ความรู้เรื่องการตัดปาล์มน้ำมันที่ได้คุณภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาให้เกษตรกรเพาะปลูกตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP)

2) **พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S2)** และปัจจุบันยังปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ 52,936 ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอกระบุรี อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง ตามลำดับ ควรสนับสนุนด้านการบริหารจัดการน้ำ เช่น ชลประทาน แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ใช้ปัจจัยการผลิตในอัตราและช่วงเวลาที่เหมาะสม สนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ได้รับการรับรอง จะสร้างความมั่นใจให้กับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน พื้นที่ในเขตนี้มีความเหมาะสมสำหรับการเกษตรแบบผสมผสาน โดยเฉพาะในช่วงที่ปาล์มน้ำมันอายุน้อยยังไม่ให้ผลผลิต หรือเกษตรกรทฤษฎีใหม่ เป็นต้น และภาครัฐควรให้ความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกรโดยแนะนำว่าไม่ควรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น หรือถ้าต้องการเปลี่ยนชนิดพืชควรเป็นพืชที่มีผลตอบแทนดีกว่า

3) **พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ไม่มีความเหมาะสม (S3 และ N)** และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ ให้การช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำกินในพื้นที่นี้ โดยสนับสนุนการปรับโครงสร้างที่ดิน ปรับปรุงบำรุงดินสนับสนุนแหล่งน้ำ ให้เกษตรกรเลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีความเหมาะสม และปาล์มน้ำมันเป็นพืชยืนต้นอายุประมาณ 20-25 ปี การปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นจึงเป็นเรื่องยาก ในกรณีที่ปาล์มน้ำมันหมดอายุ ลงทุนน้อยกว่าและให้ผลตอบแทนที่ดี ส่งเสริมสินค้าเกษตรชนิดอื่น ๆ ที่สามารถปลูก เลี้ยง หรืออยู่ร่วมกันได้ในสวนปาล์มน้ำมัน ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้เกษตรกรสามารถเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น

4) **พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน** แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน โดยหันมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น มังคุด เงาะ เป็นต้น ทั้งนี้หากพืชที่ปลูกเป็นพืชไร่ ในอนาคตสามารถกลับมาปลูกปาล์มน้ำมันได้อีก แต่หากเป็นไม้ผลหรือไม้ยืนต้น การกลับมาปลูกปาล์มน้ำมันอาจเป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะการปลูกไม้ผล เช่น ทุเรียน ที่ปัจจุบันราคาดี แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาต้นทุนการผลิตและราคาผลผลิตร่วมด้วย

4.3 มังคุด

1) **พื้นที่ปลูกมังคุดที่มีความเหมาะสมสูง (S1)** และปัจจุบันยังปลูกมังคุดอยู่ มีเนื้อที่ 229 ไร่ มีพื้นที่ปลูกในเขตอำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง ตามลำดับ คณะอนุกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดสมควรให้มีการเสนอแผนการใช้ที่ดินเพื่อสงวนให้เป็นพื้นที่ปลูกมังคุดที่สำคัญของจังหวัด และมีการบริหารจัดการน้ำอย่างดี รวมทั้งการจัดการดินและปุ๋ยตามมาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเป็นเกษตรกรแปลงใหญ่ สร้างเครือข่ายในรูปแบบของ

สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตสู่การผลิตผลไม้ครบวงจร เช่น บริหารจัดการผลผลิตแบบป้องกันความเสี่ยงโดยใช้การตลาดนำการผลิตเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาให้เกษตรกรเพาะปลูกตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) เน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการพัฒนาคุณภาพผลไม้ให้สอดคล้องตามฤดูกาล การผลิตผลไม้คุณภาพตามแหล่งกำเนิดภูมิศาสตร์ (GI) และไม้ผลอัตลักษณ์ของจังหวัด

2) **พื้นที่ปลูกมังคุดที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S2)** และปัจจุบันยังปลูกมังคุดอยู่ มีเนื้อที่ 32 ไร่ อยู่ในเขตอำเภอทับปุด อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา ตามลำดับ เนื่องจากเป็นไม้ผล ซึ่งบางช่วงมีความต้องการการใช้น้ำในปริมาณมาก ควรสนับสนุนด้านการบริหารจัดการน้ำ เช่น ชลประทาน แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ใช้ปัจจัยการผลิตในอัตราและช่วงเวลาที่เหมาะสม จะสร้างความมั่นใจให้กับเกษตรกรผู้ปลูกมังคุด ภาครัฐควรให้ความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกรโดยแนะนำว่าไม่ควรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น หรือถ้าต้องการเปลี่ยนชนิดพืชควรเป็นพืชที่มีผลตอบแทนดีกว่า และต้นทุนต่ำ

3) **พื้นที่ปลูกมังคุดในพื้นที่ไม่มีความเหมาะสม (S3 และ N)** และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกมังคุดอยู่ ให้การช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำกินในพื้นที่นี้ โดยสนับสนุนการปรับโครงสร้างที่ดิน ปรับปรุงบำรุงดิน สนับสนุนแหล่งน้ำ หาแหล่งเงินทุน ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แนวทางการบริหารจัดการให้แก่เกษตรกร ในกรณีที่มีมังคุดถึงอายุตัดโค่นทิ้ง ทั้งนี้เกษตรกรสามารถเลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีความเหมาะสมและให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า หรือใช้พื้นที่ผลิตอาหารเพื่อบริโภคในครัวเรือน หรือเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น

4) **พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกมังคุด** แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกมังคุด โดยหันมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เป็นต้น ทั้งนี้หากพืชที่ปลูกเป็นพืชไร่ ในอนาคตสามารถกลับมาปลูกมังคุดได้อีก แต่หากเป็นไม้ผลหรือไม้ยืนต้น อาจเป็นเรื่องยาก ต้องรอจนพืชเดิมครบอายุตัดโค่น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาต้นทุนการผลิตร่วมด้วย ภาครัฐควรประชาสัมพันธ์และสร้างมาตรการจูงใจให้เกษตรกรกลับมาปลูกมังคุดในพื้นที่นี้ หรือทำในรูปแบบสวนผสมระหว่างไม้ผลเขตร้อน เช่น เงาะ ทุเรียน ลองกอง เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาลักษณะทางการตลาดร่วมด้วย

4.4 เงาะ

1) **พื้นที่ปลูกเงาะที่มีความเหมาะสมสูง (S1)** และปัจจุบันยังปลูกเงาะอยู่ มีเนื้อที่ 185 ไร่ มีพื้นที่ปลูกในเขตอำเภอทับปุด อำเภอตะกั่วทุ่ง ตามลำดับ คณะอนุกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดสมควรให้มีการเสนอแผนการใช้ที่ดินเพื่อสงวนให้เป็นพื้นที่ปลูกเงาะที่สำคัญของจังหวัด และมีการบริหารจัดการน้ำอย่างดี รวมทั้งการจัดการดินและปุ๋ยตามมาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเป็นเกษตรกรแปลงใหญ่ สร้างเครือข่ายในรูปแบบของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตสู่การผลิตผลไม้ครบวงจร เช่น บริหารจัดการผลผลิตแบบป้องกันความเสี่ยงโดยใช้การตลาดนำการผลิตเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาให้เกษตรกรเพาะปลูกตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) เน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการพัฒนาคุณภาพผลไม้ให้สอดคล้องตามฤดูกาล การผลิตผลไม้คุณภาพตามแหล่งกำเนิดภูมิศาสตร์ (GI) และไม้ผลอัตลักษณ์ของจังหวัด

2) **พื้นที่ปลูกเงาะที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S2)** และปัจจุบันยังปลูกเงาะอยู่ มีเนื้อที่ 67 ไร่ อยู่ในเขตอำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอทับปุด อำเภอเกาะยาว ตามลำดับ เนื่องจากเป็นไม้ผล ซึ่งบางช่วงมีความต้องการการใช้น้ำในปริมาณมาก ควรสนับสนุนด้านการบริหารจัดการน้ำ เช่น ชลประทาน แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ใช้ปัจจัยการผลิตในอัตราและช่วงเวลาที่เหมาะสม จะสร้างความมั่นใจให้กับเกษตรกรผู้ปลูกเงาะ ภาครัฐควรให้ความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกรโดยแนะนำว่าไม่ควรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น หรือถ้าต้องการเปลี่ยนชนิดพืชควรเป็นพืชที่มีผลตอบแทนดีกว่า และต้นทุนต่ำ

3) **พื้นที่ปลูกเงาะในพื้นที่ไม่มีความเหมาะสม (S3 และ N)** และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกเงาะอยู่ ให้การช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำกินในพื้นที่นี้ โดยสนับสนุนการปรับโครงสร้างที่ดิน ปรับปรุงบำรุงดิน สนับสนุนแหล่งน้ำ หาแหล่งเงินทุนประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้แนวทางการบริหารจัดการให้แก่เกษตรกร ในกรณีเงาะถึงอายุตัดโค่นทิ้ง ทั้งนี้เกษตรกรสามารถเลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีความเหมาะสมและให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า หรือใช้พื้นที่ผลิตอาหารเพื่อบริโภคในครัวเรือน หรือเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น

4) **พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกเงาะ** แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกเงาะ โดยหันมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เป็นต้น ทั้งนี้หากพืชที่ปลูกเป็นพืชไร่ ในอนาคตสามารถกลับมาปลูกเงาะได้อีก แต่หากเป็นไม้ผลหรือไม้ยืนต้น อาจเป็นเรื่องยาก ต้องรอจนพืชเดิมครบอายุตัดโค่น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาต้นทุนการผลิตร่วมด้วย ภาครัฐควรประชาสัมพันธ์และสร้างมาตรการจูงใจให้เกษตรกรกลับมาปลูกเงาะในพื้นที่นี้ หรือทำในรูปแบบสวนผสมระหว่างไม้ผลเขตร้อน เช่น ทูเรียน มังคุด ลองกอง เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาลักษณะทางการตลาดร่วมด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. 2556. **ขอบเขตการปกครอง**. (ไฟล์ข้อมูล).
- กรมการปกครอง. 2563. **ข้อมูลสถิติประชากร**. (ไฟล์ข้อมูล).
- กรมชลประทาน. 2564. **พื้นที่ชลประทาน พ.ศ. 2564**. (ไฟล์ข้อมูล).
- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. 2561. **ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนสาธิตา ทะเบียนเลขที่ สช 61100116**. 4 ธันวาคม 2561.
- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. 2563. **ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ข้าวไร้ดอกขำ ทะเบียนเลขที่ สช 63100134**. 8 มกราคม 2563.
- กรมพัฒนาที่ดิน. 2561. **การใช้ที่ดินจังหวัดพังงา พ.ศ. 2561**. (ไฟล์ข้อมูล).
- กรมส่งเสริมการเกษตร. 2563. **ข้อมูลทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. 2563**. (ไฟล์ข้อมูล).
- เทคโนโลยีชาวบ้านออนไลน์. 2563. **ขมื่นชั้นทับปุด จังหวัดพังงา คุณภาพดี ที่หนึ่งในไทย**. สืบค้นจาก https://www.technologychaoban.com/agricultural-technology/article_139268.
- นิรนาม. 2561. **การปลูกไพล**. สืบค้นจาก <http://www.m-group.in.th/article.html>.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา. 2563. **รายงานพืชเศรษฐกิจจังหวัดพังงา พ.ศ. 2563**. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นจาก <http://www.phangnga.doe.go.th/wp-content/uploads/2021/05-2563-11.pdf>.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2564. **ทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร พ.ศ. 2564**. (ไฟล์ข้อมูล).
- อุษณี เจียมรา. 2562. **มะพร้าวอ่อน พืชอนาคตสดใสของเกษตรกรเกาะยาว จังหวัดพังงา**. สำนักงานเกษตรอำเภอเกาะยาว. สืบค้นจาก https://www.technologychaoban.com/bullet-news-today/article_119908.

ภาคผนวก

ตารางผนวกที่ 1 ข้อมูลตำบลจำแนกรายอำเภอ จังหวัดพังงา

ลำดับ	อำเภอ	ตำบล
1	กะปง	กะปง
2		ท่านา
3		รมณีย์
4		เหมาะ
5		เหล
6	เกาะยาว	เกาะยาวน้อย
7		เกาะยาวใหญ่
8		พรุไฉ
9	คุระบุรี	เกาะพระทอง
10		คุระ
11		บางวัน
12		แม่นางขาว
13	ตะกั่วทุ่ง	กระโสม
14		กะไหล
15		คลองเคียน
16		โคกกลอย
17		ถ้ำ
18		ท่าอยู่
19		หล่อยูง
20	ตะกั่วป่า	เกาะคอเขา
21		คึกคัก
22		โคกเคียน
23		ตะกั่วป่า
24		ตำตัว
25		บางไทร
26		บางนายสี
27		บางม่วง
28	ทับปุด	โคกเจริญ
29		ถ้ำทองกลาง
30		ทับปุด
31		ป่อแสน
32		บางเหรียง
33		มะรุ่ย

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	อำเภอ	ตำบล
34	ท้ายเหมือง	ท้ายเหมือง
35		ทุ่งมะพร้าว
36		นาเตย
37		บางทอง
38		ลำแก่น
39		ลำภี
40	เมืองพังงา	เกาะปันหยี
41		ตากแดด
42		ถ้ำน้ำผุด
43		ท้ายช้าง
44		ทุ่งคาโงก
45		นบปริง
46		บางเตย
47		ปากอ
48		สองแพรก
รวม	8	48

ที่มา: กรมการปกครอง, 2556

ชุดดิน	หัวหิน	Series Hh	กลุ่มชุดดินที่ 43
สภาพพื้นที่	ค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน 1-5 %		
ภูมิถิ่นฐาน	สันทรายชายทะเล		
วัตถุต้นกำเนิดดิน	ตะกอนทรายทะเล		
การระบายน้ำ	ค่อนข้างมาก		
การซึมผ่านได้ของน้ำ	เร็ว	การไหลบ่าของน้ำบนผิวดิน ปานกลางถึงเร็ว	
ลักษณะสมบัติของดิน	ดินทรายสีมาก เนื้อดินเป็นทรายตลอด ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินทรายหรือดินทรายปนดินร่วน มีสีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนเหลือง ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง (pH 6.5-7.0) ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน มีสีน้ำตาล พบเปลือกหอยตลอดทุกชั้นดิน ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่างปานกลาง (pH 7.0-8.0) ตลอดหน้าตัดดิน		
ข้อจำกัด	ดินทรายหนามาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำและขาดแคลนน้ำ		
ข้อเสนอแนะ	เหมาะสมดีสำหรับปลูกมะพร้าวและสนประดิพัทธ์ มีข้อจำกัดเล็กน้อยที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกไม้ผล มีข้อจำกัดรุนแรงที่มีเนื้อดินเป็นดินทรายหนา ควรมีการปรับปรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสดหรือปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์น้ำพด. 2 ปลูกพืชคลุมดินหรือมีวัสดุคลุมดิน เพื่อลดการสูญเสียน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบให้น้ำในแปลงปลูกพืชเพื่อไว้ใช้ในช่วงที่พืชขาดน้ำ		

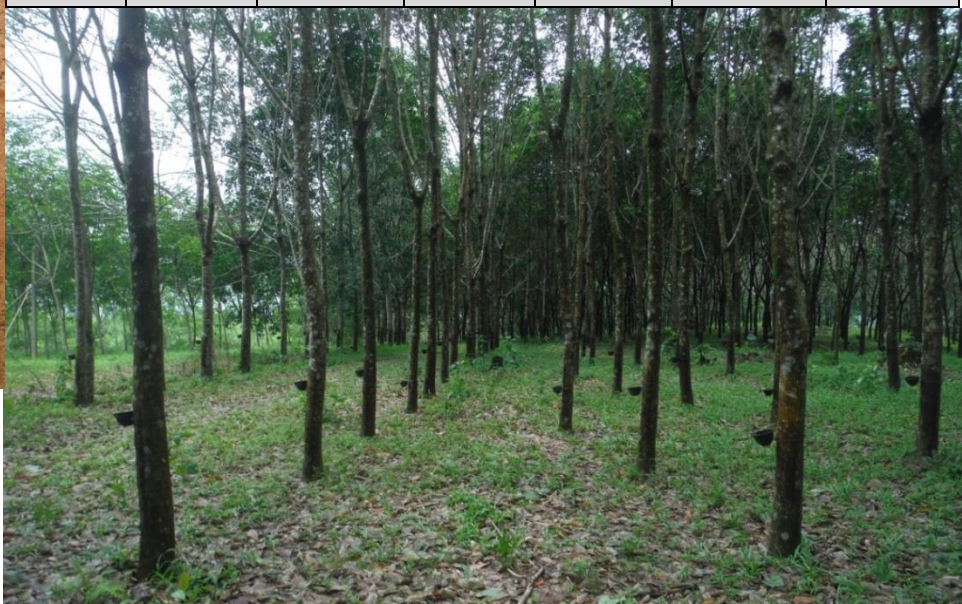
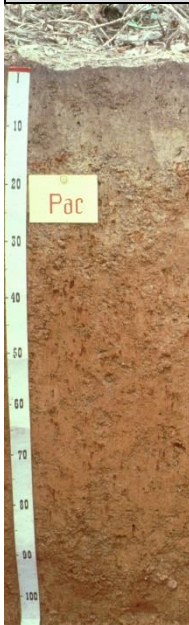
สมบัติทางเคมี	ความลึก (ซม.)	อินทรีย์วัตถุ	ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออน	ความอึดตัวเบส	ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์	โพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน
	0-25	ต่ำ	ต่ำ	สูง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
	25-50	ต่ำ	ต่ำ	สูง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
	50-100	ต่ำ	ต่ำ	สูง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
	100-190	ต่ำ	ต่ำ	สูง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ

ภาพที่ 1 หน้าตัดดินและคำบรรยายชุดดินหัวหิน

ชุดดิน	ปากจั่น	Series Pac	กลุ่มชุดดินที่ 26
สภาพพื้นที่	ค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชัน 1-20 %		
ภูมิสัณฐาน	ลานตะพัก เขิงเขา เนินเขา หรือบริเวณพื้นที่เหลือค้ำจากการกัดกร่อน		
วัตถุต้นกำเนิดดิน	การผุพังสลายตัวอยู่กับที่ และ/หรือ เคลื่อนย้ายมาเป็นระยะทางไม่ไกลนัก ของหินตะกอนเนื้อละเอียดหรือหินในกลุ่ม		
การระบายน้ำ	ดี		
การซึมผ่านได้ของน้ำ	ปานกลางถึงดี การไหลบ่าของน้ำบนผิวดิน ปานกลาง		
ลักษณะสมบัติของดิน	เป็นดินลึกมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนถึงดินร่วนปนดินเหนียว สีน้ำตาลปนเทา ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียว มีสีผสมของสีน้ำตาล น้ำตาลปนเทา เหลืองและแดง พบจุดประสีต่าง ๆ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง (pH 5.0-6.0) ตลอดหน้าตัดดิน		
ข้อจำกัด	ความอุดมสมบูรณ์ของดินค่อนข้างต่ำและสภาพพื้นที่ค่อนข้างมีความลาดชัน		
ข้อเสนอแนะ	เป็นดินที่มีความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์สำหรับการทำสวนผลไม้และสวนยางพารา แต่มีข้อจำกัดที่สภาพพื้นที่มีความลาดชัน ทำให้ดินขาดน้ำ และมีการชะล้างหน้าดิน จึงควรมีการจัดการที่ดี โดยการปลูกพืชคลุมดิน และทำชั้นบັນไค ตลอดจนมีการใช้ปุ๋ยเคมีร่วมด้วย ในฤดูแล้งหรือในช่วงที่ฝนทิ้งช่วงนาน ๆ ควรมีการชลประทานเข้าช่วย		

สมบัติทางเคมี	ความลึก (ซม.)	อินทรีย์วัตถุ	ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออน	ความอิมิตัวเบส	ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์	โพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน
	0-25	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง	ปานกลาง
	25-50	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
	50-100	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง	ปานกลาง

ภาพที่ 2 หน้าตัดดินและคำบรรยายชุดดินปากจั่น

ชุดดิน	พังงา	Series Pga	กลุ่มชุดดินที่ 26
สภาพพื้นที่	ลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อยถึงเนินเขา มีความลาดชัน 2-35 %		
ภูมิสัณฐาน	ลานตะพัก เขิงเขา เนินเขา หรือบริเวณพื้นที่เหลือค้ำจากการกัดกร่อน		
วัตถุต้นกำเนิดดิน	การผุพังสลายตัวอยู่กับที่ และ/หรือ เคลื่อนย้ายมาเป็นระยะทางไม่ไกลนักของหินแกรนิต		
การระบายน้ำ	ดี		
การซึมผ่านได้ของน้ำ	ปานกลางถึงเร็ว	การไหลปานกลางของน้ำบนผิวดิน เร็วถึงปานกลาง	
ลักษณะสมบัติของดิน	เป็นดินลึกมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย มีสีน้ำตาล ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายถึงเป็นดินเหนียวปนทราย มีสีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนเหลือง ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดเล็กน้อย (pH 5.0-6.5)		
ข้อจำกัด	ดินมีความลาดชันและเนื้อดินเป็นดินปนทราย		
ข้อเสนอแนะ	ดินนี้เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม แต่ดินมีความลาดชัน ในการใช้ประโยชน์บริเวณนี้ ต้องมีการอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยการทำขั้นบันไดและปลูกพืชคลุมดิน		

สมบัติทางเคมี	ความลึก (ซม.)	อินทรีย์วัตถุ	ความจุ แลกเปลี่ยน แคตไอออน	ความอึม ตัวเบส	ฟอสฟอรัส ที่เป็น ประโยชน์	โพแทสเซียม ที่เป็น ประโยชน์	ความอุดม สมบูรณ์ ของดิน
	0-25	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
	25-50	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
	50-100	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ

ภาพที่ 3 หน้าตัดดินและคำบรรยายชุดดินพังงา

ชุดดิน	รือเสาะ	Series Ro	กลุ่มชุดดินที่ 32
สภาพพื้นที่	ค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน 1-5 %		
ภูมิสัณฐาน	ตะพักลำน้ำ		
วัตถุต้นกำเนิดดิน	ตะกอนน้ำพา		
การระบายน้ำ	ดี		
การซึมผ่านได้ของน้ำ	เร็วถึงปานกลาง	การไหลบ่าของน้ำบนผิวดิน ปานกลาง	
ลักษณะสมบัติของดิน	เป็นดินสีกรมมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนถึงดินร่วนปนดินเหนียว สีน้ำตาลหรือน้ำตาลปนเหลือง ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งมีสีน้ำตาลหรือน้ำตาลปนเหลือง พบเกลือแร่ไม่กาทลอด ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง (pH 4.5-6.0) ตลอดหน้าตัดดิน		
ข้อจำกัด	ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำและมักขาดน้ำในช่วงที่ฝนทิ้งช่วงนาน ๆ		
ข้อเสนอแนะ	เป็นดินที่เหมาะสมในการทำสวนผลไม้ แต่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ จึงจำเป็นต้องมีการใช้ปุ๋ยเคมี เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน และในบริเวณนี้เป็นแหล่งปลูกผลไม้ที่สำคัญของภาคใต้ ในบางช่วงของปีต้องมีการชลประทานเข้าช่วย ส่วนในบริเวณพื้นที่ค่อนข้างต่ำ ในปีที่มีฝนตกชุก และหนักอาจประสบปัญหาหน้าท่วมอย่างฉับพลันและอาจทำให้พืชที่ปลูกเกิดความเสียหายได้		

สมบัติทางเคมี	ความลึก (ซม.)	อินทรีย์วัตถุ	ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออน	ความอึดตัวเบส	ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์	โพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน
	0-25	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	สูง	ปานกลาง
	25-50	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
	50-100	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง	ปานกลาง

ภาพที่ 4 หน้าตัดดินและคำบรรยายชุดดินรือเสาะ

ชุดดิน	ตาขุน	Series Tkn	กลุ่มชุดดินที่ 32
สภาพพื้นที่	ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน 0-2 %		
ภูมิสัณฐาน	สันดินริมน้ำของที่ราบน้ำท่วมถึง		
วัตถุต้นกำเนิดดิน	ตะกอนน้ำพา		
การระบายน้ำ	ดี		
การซึมผ่านได้ของน้ำ	เร็ว	การไหลบ่าของน้ำบนผิวดิน	ปานกลาง
ลักษณะสมบัติดิน	เป็นดินลึกลงมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายถึงเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายมีสีน้ำตาล ดินล่างเป็นชั้นสลับ มีเนื้อดินเป็นทรายถึงเป็นดินร่วนเหนียว มีสีน้ำตาลอาจมีจุดประสีเหลือง มีผลึกไมกาตลอดทุกชั้นดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด (pH 4.5-5.5) ตลอดหน้าตัดดิน		
ข้อจำกัด	เนื้อดินค่อนข้างเป็นทราย ความสามารถในการอุ้มน้ำของดินต่ำ และอาจมีน้ำท่วมขังอย่างฉับพลันในฤดูฝน		
ข้อเสนอแนะ	พื้นที่ดินบริเวณนี้เหมาะสมในการปลูกพืชไร่และพืชผักหรือพืชอื่น ๆ ที่มีอายุสั้น เพื่อลดอัตราเสี่ยงต่อการถูกน้ำท่วมอย่างฉับพลัน และควรมีการให้น้ำ ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตกับพืชที่ปลูก		

สมบัติทางเคมี	ความลึก (ซม.)	อินทรีย์วัตถุ	ความจุ แลกเปลี่ยน แคตไอออน	ความอึมตัวเบส	ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์	โพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน
	0-25	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ
	25-50	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ
	50-100	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ

ภาพที่ 5 หน้าตัดดินและคำบรรยายชุดดินตาขุน

ตารางผนวกที่ 2 พื้นที่ชลประทานจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา

อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	ตำบล	เนื้อที่ (ไร่)
คุระบุรี	26,537.45	คุระ	16,154.22
		แม่นางขาว	10,383.23
ตะกั่วทุ่ง	880.00	กระโสม	880.00
ทับปุด	5,239.36	โคกเจริญ	2,868.72
		ทับปุด	1,327.53
		บ่อแสน	1,043.11
ท้ายเหมือง	1,988.44	ท้ายเหมือง	7.21
		นาเตย	1,006.09
		บางทอง	975.14
เมืองพังงา	1,757.31	ตากแดด	1,652.61
		บางเตย	104.70
รวม	36,402.56		36,402.56

ที่มา: กรมชลประทาน, 2564

ตารางผนวกที่ 3 พื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา

อำเภอ/ตำบล	เนื้อที่ (ไร่)	อำเภอ/ตำบล	เนื้อที่ (ไร่)
อำเภอเกาะยาว	13,761	อำเภอตะกั่วป่า	21,937
เกาะยาวใหญ่	8,917	คึกคัก	6,479
เกาะยาวน้อย	2,422	บางม่วง	3,752
พรุไฉ	2,422	บางนายสี	3,564
อำเภอตะกั่วทุ่ง	60,148	เกาะคอเขา	2,693
ถ้ำ	19,393	บางไทร	2,657
กะไหล	14,145	โคกเคียน	1,759
คลองเคียน	9,668	ตำตัว	1,033
หล่อยูง	9,515	อำเภอกะปง	36,148
โคกกलय	3,001	รมณีย์	21,834
กระโสม	2,510	เหมาะ	7,200
ท่าอยู่	1,916	เหล	4,395
อำเภอคุระบุรี	63,745	กะปง	1,778
บางวัน	35,296	ท่านา	941
คุระ	14,674	อำเภอทับปุด	17,105
แม่นางขาว	12,411	ทับปุด	6,167
เกาะพระทอง	1,364	ถ้ำทองกลาง	5,357
อำเภอเมืองพังงา	11,615	บางเหรียง	2,436
บางเตย	4,918	บ่อแสน	1,716
ทุ่งคาโงก	3,464	โคกเจริญ	1,429
นบปริง	2,492	รวม	260,627
ตากแดด	696		
สองแพรก	45		
อำเภอท้ายเหมือง	36,168		
ลำภี	12,923		
บางทอง	8,787		
นาเตย	7,594		
ทุ่งมะพร้าว	3,077		
ท้ายเหมือง	2,887		
ลำแก่น	900		

ที่มา: <https://agri-map-online.moac.go.th/>, 2564

ตารางผนวกที่ 4 กิจกรรมการเกษตรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร จังหวัดพังงา

ลำดับ	กิจกรรมการเกษตร	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)
1	ยางพารา	20,904	307,379
2	ปาล์มน้ำมัน	15,925	224,827
3	ทุเรียน	1,171	4,930
4	มังคุด	1,261	4,866
5	มะพร้าว	855	4,701
6	มะม่วงหิมพานต์	170	2,734
7	ข้าวนาปี	296	1,593
8	ลองกอง	484	1,431
9	สะตอ	307	1,254
10	ไม้ผลอื่น ๆ	240	1,068
11	เงาะ	327	818
12	ไม้ยืนต้นอื่น ๆ	111	691
13	จำปาตะ	129	540
14	กระถินเทพา	19	229
15	ผักเหลียง (ผักเหมียง)	57	202
16	สน	1	201
17	หมาก	67	197
18	มะนาว	101	174
19	ไผ่	43	166
20	กล้วยน้ำว้า	76	154
21	ยางสด	32	116
22	โค (วัว)	18	102
23	ข้าวนาปรัง	6	22
รวม		42,600	558,395

หมายเหตุ: ข้อมูลทะเบียนเกษตรกรปี 2563

ที่มา: กรมส่งเสริมการเกษตร, 2563

ตารางผนวกที่ 5 ทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร จังหวัดพังงา

ลำดับ	ชนิด	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)	อำเภอ
1	พริกไทย	8	54	กระบือ ตะกั่วทุ่ง เมืองพังงา ทับปุด ตะกั่วป่า ท้ายเหมือง
2	ขมิ้นชัน	12	47	ทับปุด
3	จันทน์เทศ	2	17	เมืองพังงา
4	กฤษณา	2	9	ทับปุด กะปง
5	ตะไคร้หอม	1	3	ตะกั่วป่า
6	สมุนไพรอื่น ๆ	5	186	ตะกั่วป่า เมืองพังงา กระบือ ท้ายเหมือง
รวม		30	316	

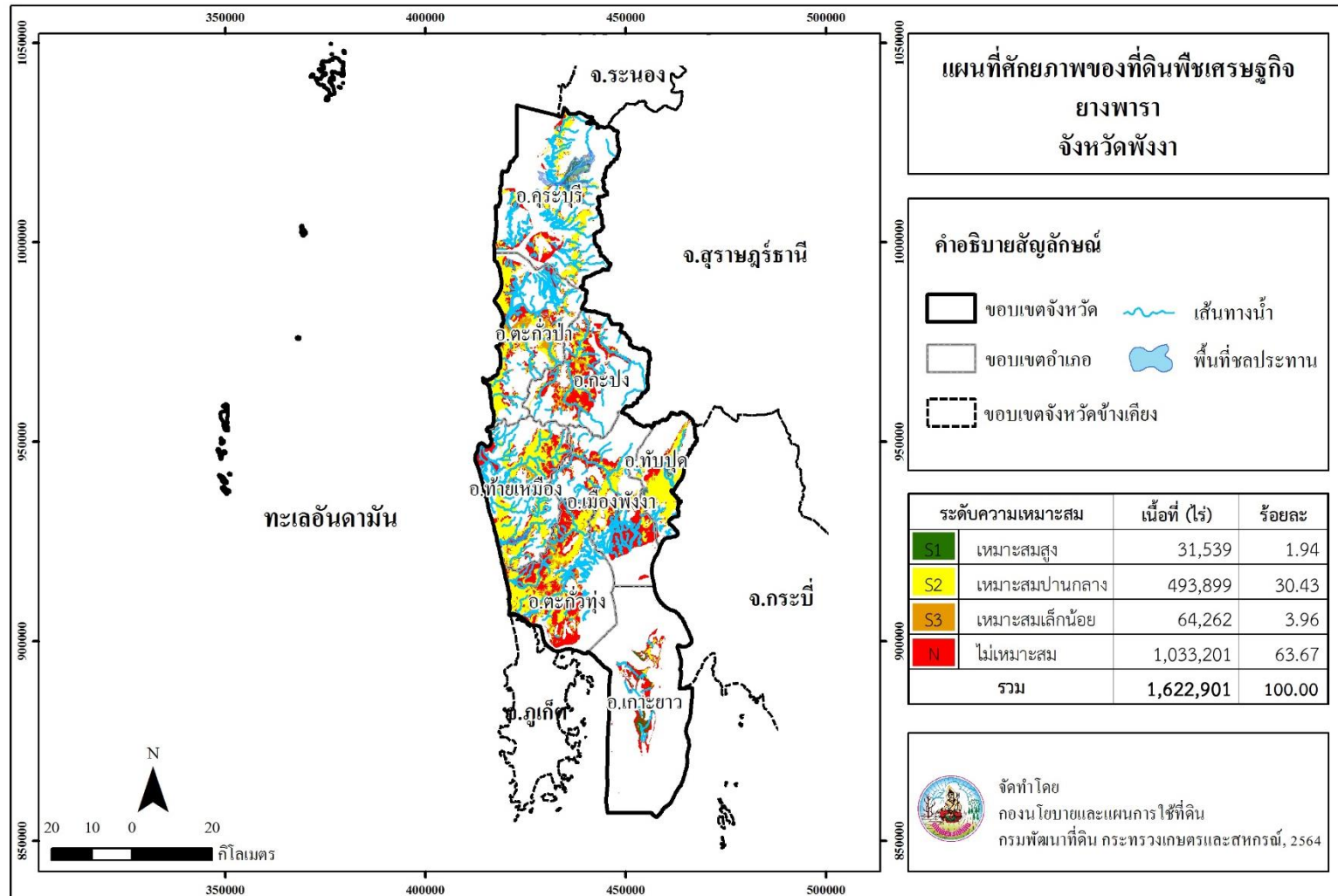
หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2564

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2564

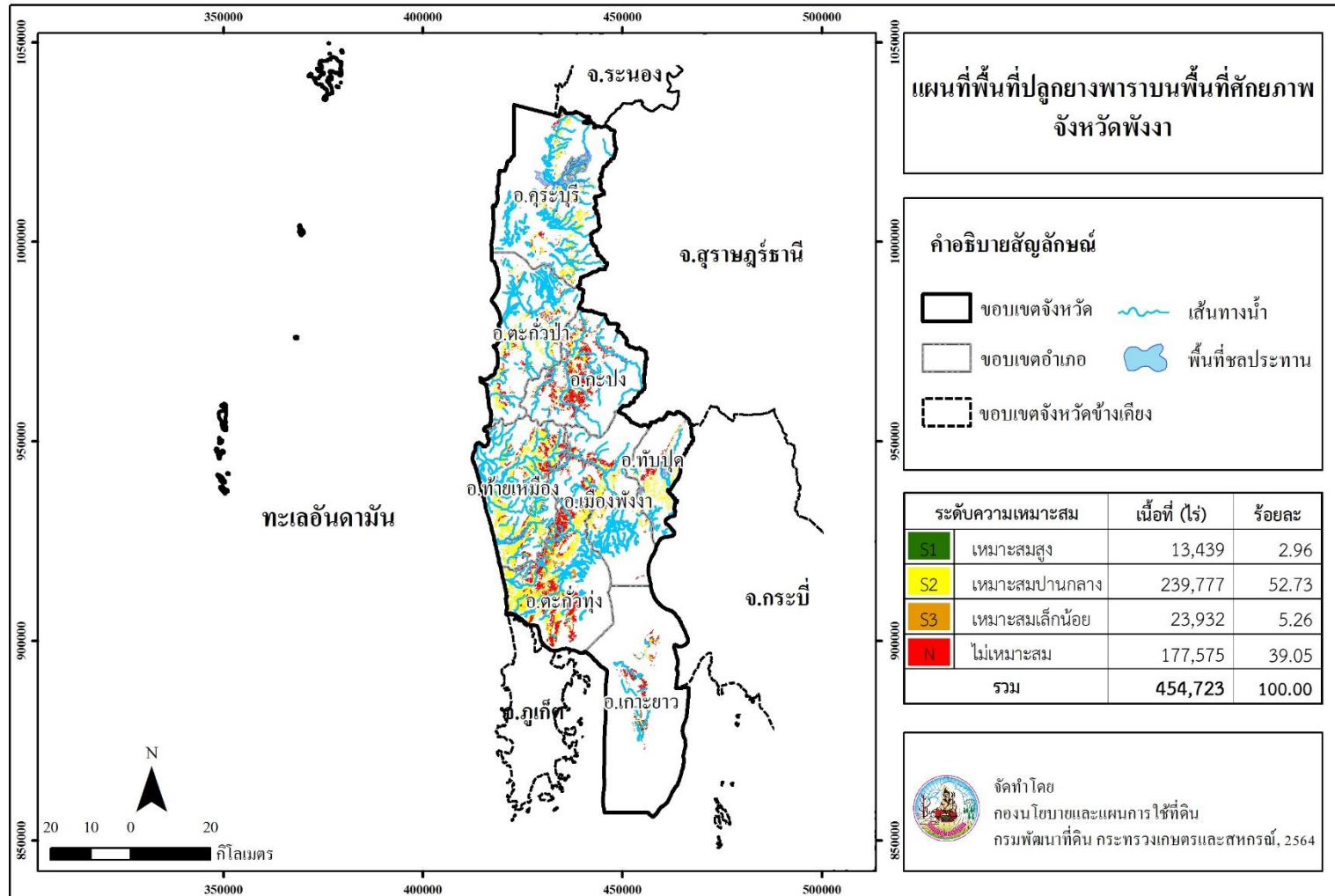
ตารางผนวกที่ 6 โรงงานและแหล่งรับซื้อสินค้าเกษตร จังหวัดพังงา

โรงงานอุตสาหกรรม แหล่งรับซื้อ และสหกรณ์การเกษตร	จำนวน (แห่ง)	โรงงานด้านเกษตร	จำนวน (แห่ง)
โรงงานแปรรูปไม้ยางพารา	23	โรงงานด้านการเกษตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	10
สหกรณ์การเกษตร	21		
สหกรณ์ประมง	1		
โรงงานผลิตน้ำมันปาล์ม	1		
รวม	46	รวม	10

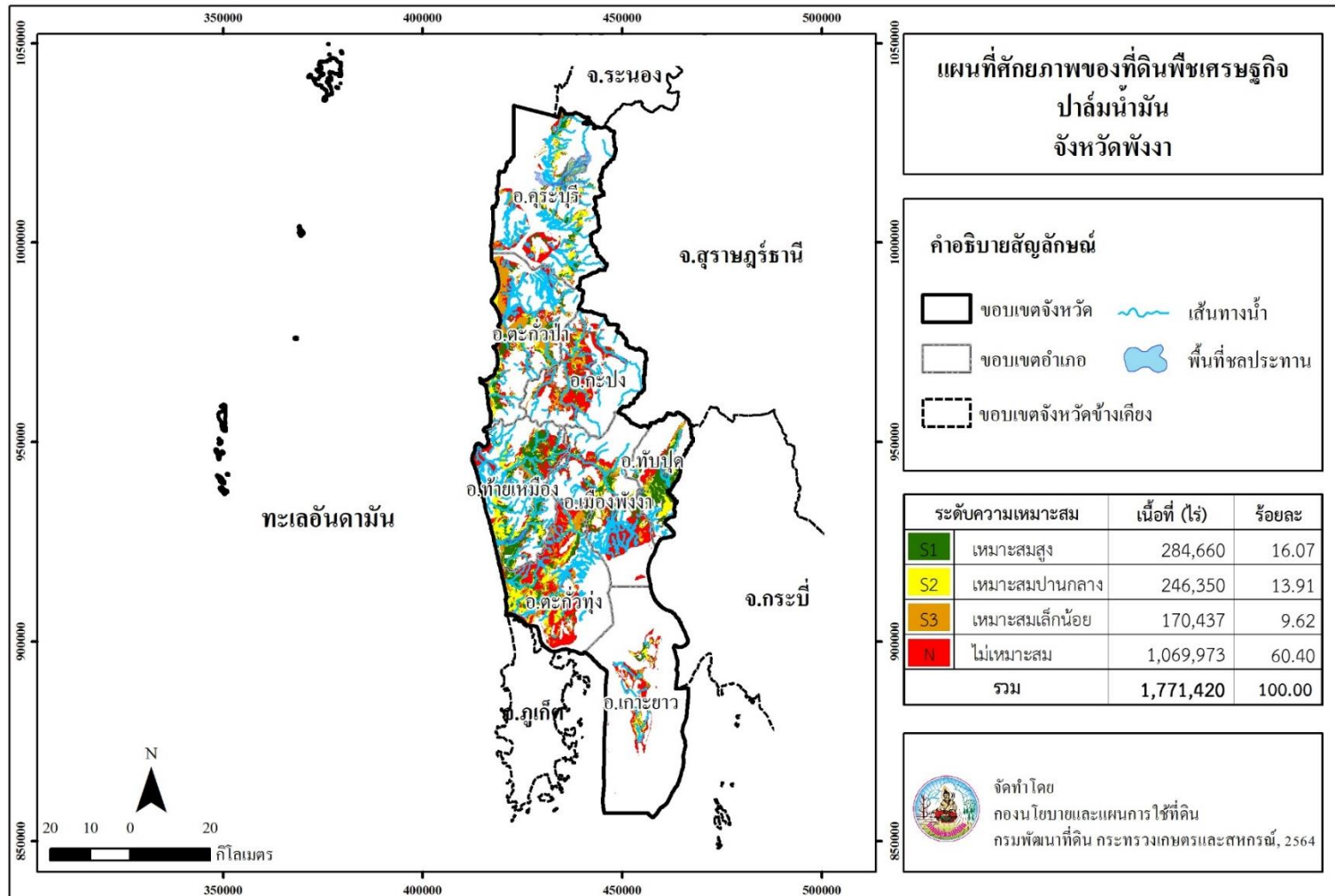
ที่มา: <https://agri-map-online.moac.go.th/>, 2564

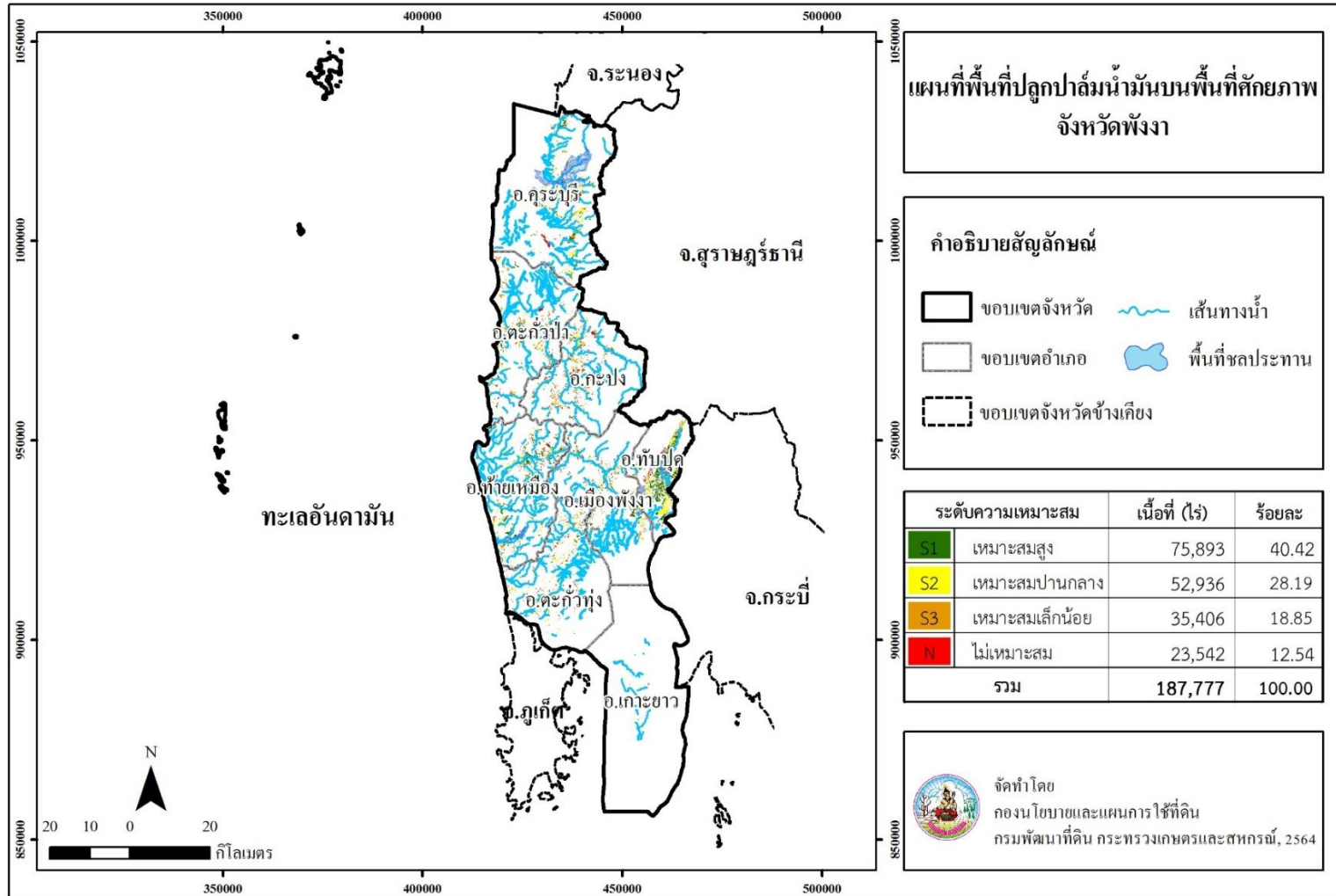
ภาพที่ 6 ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจยางพารา จังหวัดพังงา

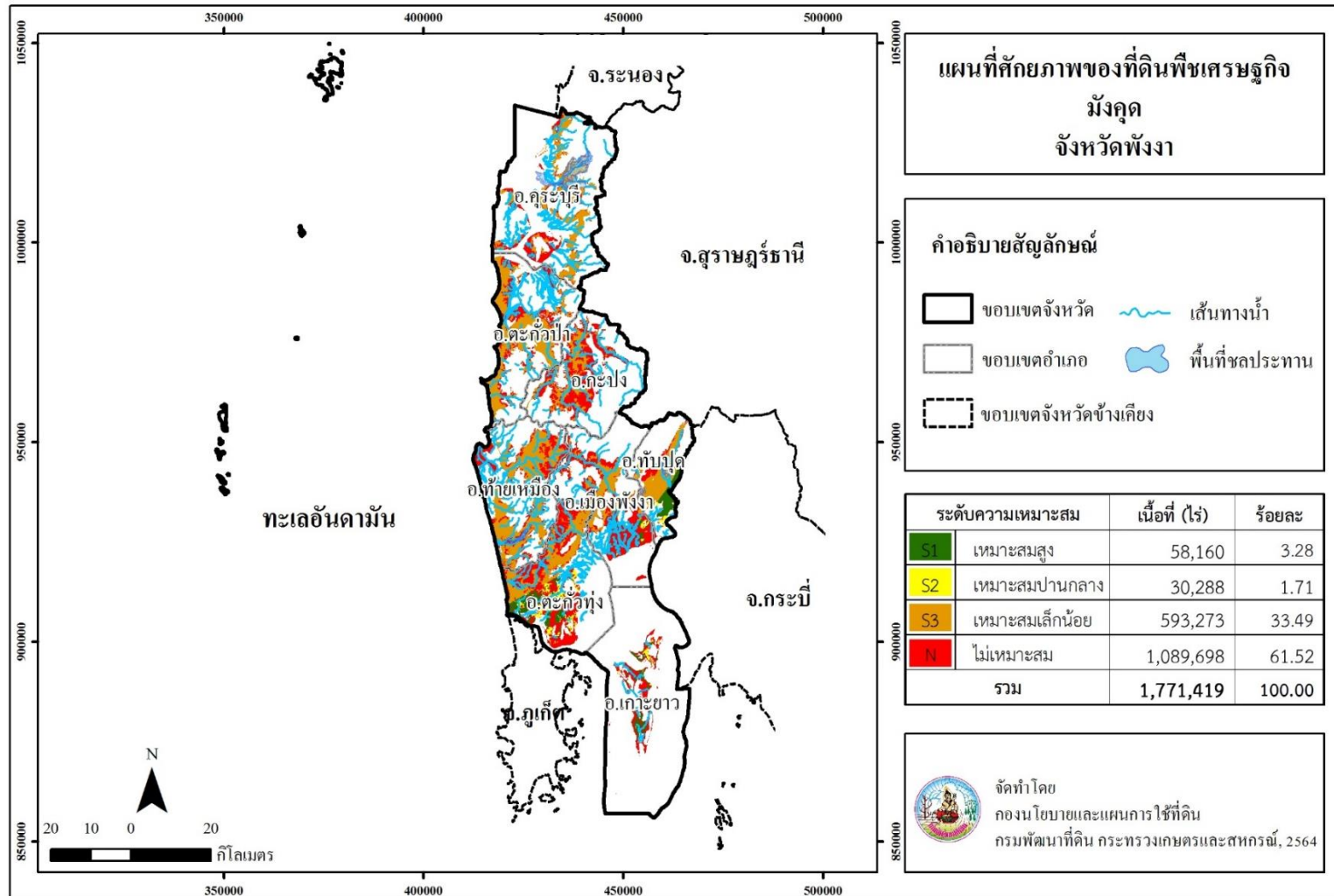
ภาพที่ 7 พื้นที่ปลูกยางพาราบนพื้นที่ศักยภาพ จังหวัดพังงา

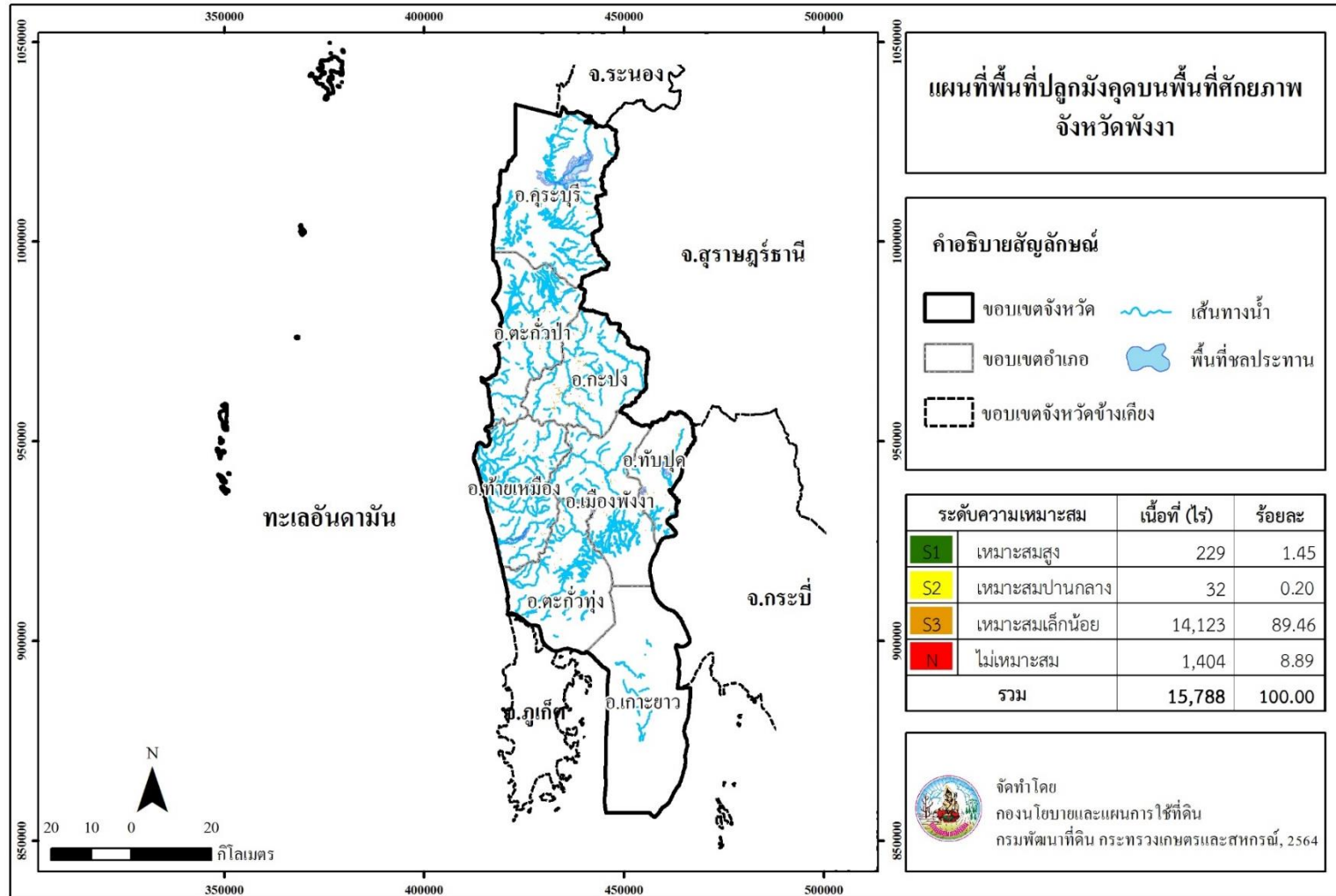
ภาพที่ 8 ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจปาล์มน้ำมัน จังหวัดพังงา

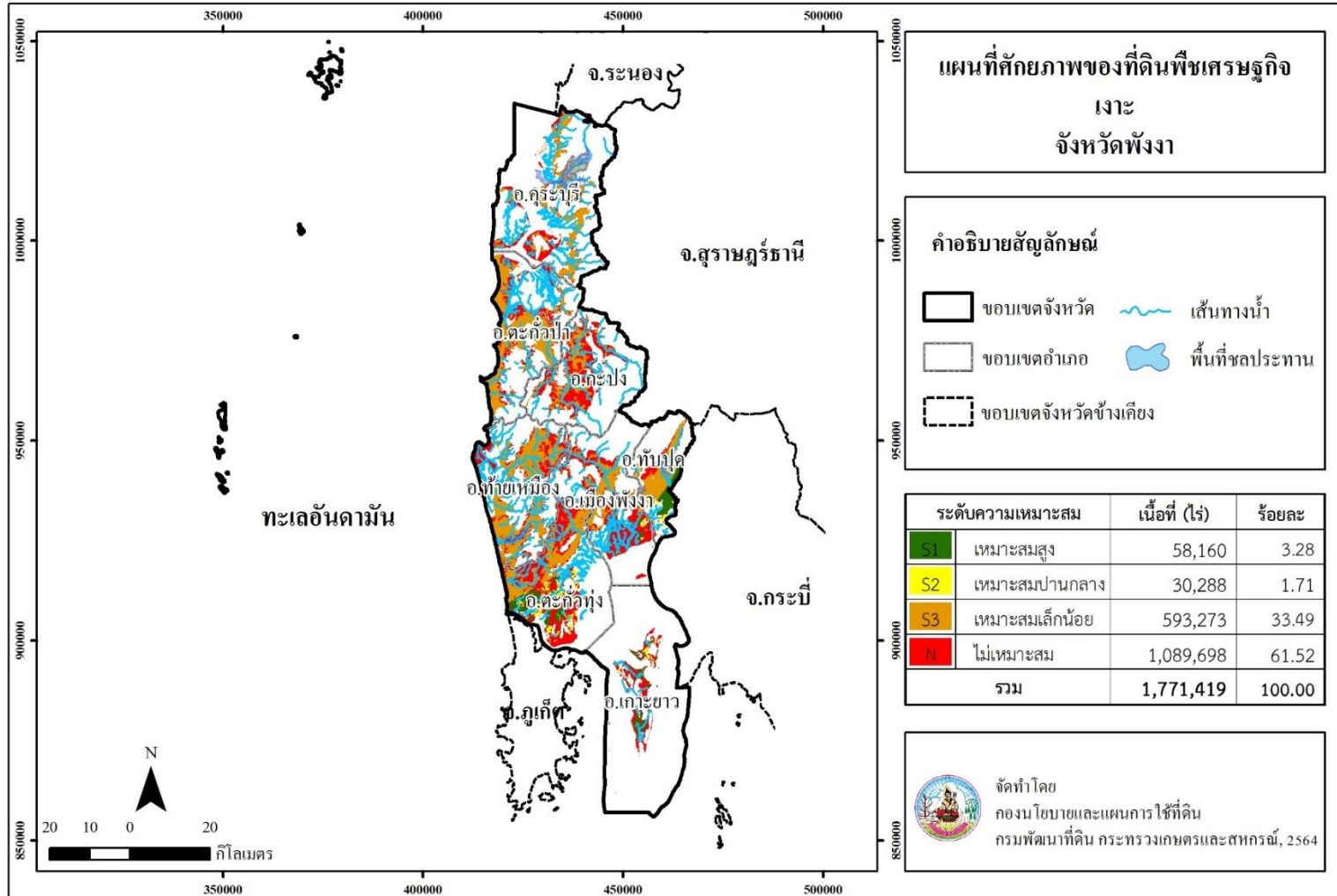
ภาพที่ 9 พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันบนพื้นที่ศักยภาพ จังหวัดพังงา

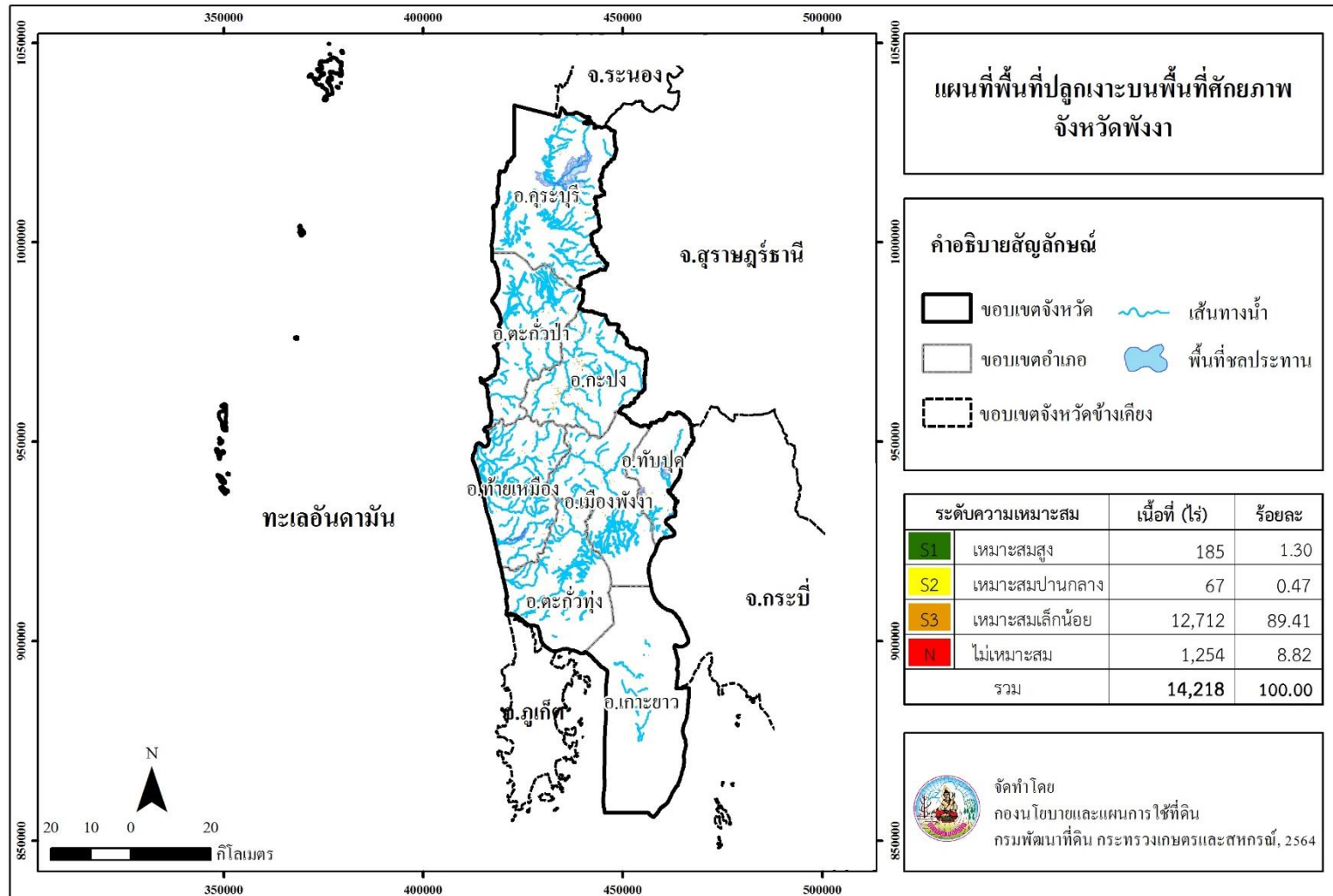
ภาพที่ 10 ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจมังคุด จังหวัดพังงา

ภาพที่ 11 พื้นที่ปลูกมังคุดบนพื้นที่ศักยภาพ จังหวัดพังงา

ภาพที่ 12 ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจเงาะ จังหวัดพังงา

ภาพที่ 13 พื้นที่ปลูกเงาะบนพื้นที่ศักยภาพ จังหวัดพังงา

Land Development Department
2003/61 Phahonyothin Road.
Lard Yao, Chatuchuk, Bangkok 10900
Call Center : 1760
www.idd.go.th

DOWNLOAD